

Tháng 1, 2017

ĐÌNH HƯƠNG

(Để nhớ mẩu chuyện nhỏ với các bạn bên châu Âu: V, T, & P.)

- Chị ơi! Em muốn làm một bài lục bát khai bút đầu năm mà chữ ĐÌNH ngoài nghĩa là **hàng thứ tư trong thập can** và trai **tráng trong làng** ra, thật là khó tìm chữ cho thơ.

- Thì thử tra tự điển chữ “ĐÌNH” nó sẽ cho... cả **đồng đình** tha hồ mà... “đóng” nè:

Đình ninh, đình cúc, đình găm,

Đình ba, đình ốc, đình ghim Quốc Thù

Đình hương, đình tráng (mạnh khỏe), **đình phu** (phu khuân vác),

Đình râu (mụn mọc lớn, đỏ), **đình bạ** (= đình bộ = sổ ghi tên dân đình), **lu bù: đóng đi!**

Đình điền (dân đình và ruộng), **đình tán chừa chi**

Siết cho thật chặt, trói ghì Marx-Mao!

- Thôi khó quá! Đầu năm mà **đóng** bao nhiêu đó **đình** vô thơ thì ai mà thêm đọc? Thà xuống bếp nướng

Đình hương, quế, quýt, cạnh hồi

Xúm nhau nấu phở, soong nồi khói đầu

- Đầu năm ai đi nấu phở?

- Thì **lục bát này** không được đành phải **lục nôi** và **lục bát kia** thôi! Đình hương thơm mà! Thanh niên độc thân như tụi em tụi lại chỉ biết có mỗi món này là giỏi thôi.

-Ừa! Chúc các bạn nấu phở ngon nhé, tí nữa mình ghé chúc Tết: cùng ăn phở, cùng **rửa bát**. Xong thì ngâm **lục bát khai bút** của mình cho các bạn nghe thử thơ Đình Dậu đóng vào năm 2017 có bền không nha?

Ý Nga

Canada**Mông Một Tết Đình Dậu

SẮC XUÂN MƠ

HỒNG như màu nắng đón Xuân sang

XANH lá chen hoa bướm rộn ràng

VÀNG Cúc thắm Mai thơm giắc mộng

ĐỎ cành diễm lựu tiếc hoàng lan

TRẮNG hoa bưởi ngát thương chiều biếc

TÍM cánh phượng nghiêng nhớ gió ngàn

CAM chín. hương ân tình ngọt lịm

LỤC tìm chi nữa bóng thời gian!

Phạm Thị Minh-Hung

TỰA VÀO THƠ

Dừng đừng chấp nhận lọc lừa

Thản nhiên chịu đựng dẫu thừa khổ đau

Tựa thơ, đứng vững đủ giàu

Mình ta ngát ngưỡng trượt chau vận vắn.

Ý Nga

Mông 5 Tết Đình Dậu 31.1.2017

NHỆ

Cho dù ngủ tại thiên đường

Vẫn chưa thấy đủ thì nhường nhện ai?

Mong chi giữ lăm tiền tài?

Vác theo nặng quá, thiên thai tiêu gì?

Đời người nháy mắt qua đi

Quý thay phước đức đã thi nhau làm

Đổi nhân xử thế: không tham

Của, tiền, tài, phúc: lấy tâm chia đều

Ưu, lo, khổ não không theo!

Không ai ngoại lệ: tuổi trèo mỗi năm

Khi nào lão, tử hỏi thăm

Hành trang nhẹ nhõm, yên nằm nghìn thu.

Ý Nga

Mông 5 Tết Đình Dậu 31.1.2017

GIẤY RÁCH GIỮ LỀ!

Thơ duy nhất, chưa gì hề thay thế!

KHÔNG CÓ BẠN?

(Tặng L.)

*

Đòi thách thức biết bao là thử thách
Dem cộng trừ em thách thử có dư?
Luyện nhuyễn nhừ cho cuộc sống tạm cư
Tâm tinh táo, thách ngật ngữ về ngụ!

Ý Nga

Mùng 5 Tết Đinh Dậu 31.1.2017

THIỆN TÍNH

Lòng nhân trái rộng thế gian
Cứu người hoạn nạn, hỏi han, chia sầu...

Kiếp này gieo phước kiếp sau

Mong sao đoạn tận khổ đau dương trần

Ý Nga

Calgary*Mùng Ba Tết Đinh Dậu

SAO MÀ KHÓ TÍNH!

Ở nhà, ai sợ ma,
Vô rừng sợ thú dữ,
Xuống biển ngại nám da,
Leo núi, chân kiêng cử.

Thức khuya ngại nhưc đầu,
Dậy sớm than buồn ngủ,
Ngủ gà, ngủ vịt lâu
Vẫn buồn?
Sao cho đủ?

Ý Nga

Canada*Mùng Ba Tết Đinh Dậu

CHÚC XUÂN

Ngày đầu Xuân rót rượu đào
Nâng ly chúc tụng đón chào Xuân sang
Rộn ràng tiếng pháo nổ vang
Xoá tan giá lạnh Đông vàng tàn mau
Cành đào đâm sắc tươi màu
Áp yêu nắng sớm quyện vào thiên nhiên
Nàng cúc nở nụ cười duyên
Khoe màu vàng rực giữa thềm nắng Xuân
Hoa Mai vươn cánh thẹn thùng
Chào Xuân không thiếu đóa hồng, quỳnh tiên
Chúc nhau HẠNH PHÚC TÂN NIÊN

Đêm vỗ về lực mạnh mẽ gần kề,
Ngày giữ lễ, chữ nghĩa quyện, mân mê
Trang giấy rách, thảo bài thơ GIỮ LỬA.

Ý Nga

Mùng 5 Tết Đinh Dậu 31.1.2017

AI HIỀN VỚI CỘNG SẢN?

(Mùng 1 Tết đọc email của TL
chỉ trích về những bài BIÊM THI CHÍNH TRỊ:
“-Dữ quá nường ơi!”)

*

Họ chê: “-Dữ quá nường ơi!”
Đêm về tự hỏi: **hiền** nơi đâu rồi?

*

Từ ngày hết cảnh **chia đôi**
Bắc vào từng lũ rĩa môi dân Nam
Mẹ Quê xanh tái như chàm,
Bắc Nam **thống nhất**: biệt giam một cùm;
Trẻ thơ lách thếch chết chùm
Chỉ vì đoàn, đảng-thối-ùm trung kiên
Hiền đưa dân thoát: vượt biên!
Dữ theo, nộ khí xung thiên, giết người
Nào đâu chỉ chết con tôi,
Thuyền nhân bao kẻ chết, trời biển đen!

*

“**Họ**” này lạ lắm, thân quen?
Chung dòng Âu-Lạc! Không khen mới kỳ!
Tưởng đâu Tết được lì xì
Không ngờ Mùng Một cười phì nhờ thơ.

*

Nhủ lòng quyết chẳng thờ ơ
Viết cho dân tộc, màu cờ đã yêu
Quê hương trong cảnh lửa thiêu
Hiền hòa như lựa phảng phiu, sao còn?

*

Nén hương Mùng Một khóc con,
Mùng Hai nhớ Tết bỏ hồn Mậu Thân
Một người di tản bốn lần*
Làm thơ chống Cộng sao vẫn hiền ngoan?

Ý Nga

Canada*Mùng Hai Tết Đinh Dậu

*Kể từ lúc nhà bị Việt Cộng pháo kích cháy ra tro vào Tết
Mậu Thân cho đến nay tác giả đã trải qua 4 lần di tản.

LỤC BÁT KHAI BÚT

TÂN tân tống cựu Ba Đình,
NIÊN vui đôi mới: Lộ Trình Thông Minh,
ĐINH phu lật đảng-đáng-khinh,
ĐẬU sang, Liềm-Búa-Tanh-Rình nghe kinh!

Dồi dào sức khỏe, bình yên sống đời.

Chúc người TUỔI HẠC khắp nơi
Tâm hồn thanh thản, buông trôi muộn phiền
Chúc cho lứa tuổi TRUNG NIÊN
Vững yên gia đạo, “túi tiền” không voi.

Chúc cho BÉ mới vào đời
Mau ăn chóng lớn tiếng cười hồn nhiên
Chúc THANH NIÊN khắp mọi miền
Học hành tấn tới, tình duyên mặn nồng.

Hoàng Anh dẫn dắt son lòng
Cũng vang tiếng hát giữa không gian trời
Chúc có HOÀ BÌNH muôn nơi
Chẳng còn “khủng bố” người người an vui.

Nhìn VIỆT NAM luống ngậm ngùi
“Chính quyền tệ hại” đây lụi dân sinh?
ĐINH DẬU niên lai...thái bình.
“Thân-sơ tri ngộ” chân tình CHÚC XUÂN.
Lê thị Hoài Niệm 2017

HẾT BƠI ĐƯỢC RỒI

Men tình áp ủ lằng lằng
Ánh nhìn khang khác, băng khuâng động hồn
Ngọt ngào êm ái ban ơn
Mơ màng mưa nắng, dập dờn nhịp tim
Đầu Xuân mắt lạ cùng tìm
Cùng say, cùng đắm tình, chìm biển Yêu.
Á Nghi
Canada** Mông Một Tết Đinh Dậu 2017

Ý lành Phật, Chúa độ sinh
NGA, Tàu biết giữ an ninh tài tình.
CHỨC Nga, Mỹ giữ hòa bình
MỪNG nhau: ty nạn Xuân nghinh khai hoàn
NĂM sang, dân tộc của mình
MỚI trang sử mạnh, thành hình hùng binh!

Ý Nga
Calgary**Mông Một Tết Đinh Dậu
*Búa Đàng Kinh: búa liềm cộng sản
*Đinh phu: phu khuân vác

ĐẦU NĂM TỰ NHẮC

Khó ưa? Khi trẻ lè loi!
Về già dễ ghét: chẵn chòi với ai?
Cả đời cô độc dài dài
Dễ thương, vui vẻ? Thuận tai mọi người!

Ý Nga
Canada*Mông một Tết Đinh Dậu

SAO MÀ DẠI!

*Ngút ngàn, ấm áp say mê
Hai người đại đột không chê Rượu Tình
Nhớ nhung ngày ngật rập rình
Ghiền men cấm kỵ, nấu ninh cồn cào.*

*Dung không đòi được đón đầu
Đầu năm quán quít thương nhau làm gì?
Trữ tình êm ái làm chi?
Khi xa nghiệm nặng, mấy ly chữa lành?*

Á Nghi
Canada**Mông Một Tết Đinh Dậu 2017

Cô Gái Việt Xương/Họa Thơ Thất Ngôn Bát Cú

Cuối Năm (xương)

*Cái thân cũ kỹ bao nhiêu năm
Chịu đựng chùng như sắp quy năm
Át Mão đổi đời, trời thảm khóc
Cáo Hồ đội lớp, đất hờn căm
Miền Nam trù phú người no ấm
Đất Bắc cần khô dân thiếu ăn
Vậy đó! Hồ hào vào giải phóng!!!
Cuối năm nằm nghĩ chuyện... xa xăm.*

Kiều Mộng Hà

Đầu Năm (họa)

*Năm này đếm nữa được bao năm
Nhớ lắm quê hương... ướt gói nằm...
Kỷ niệm phai tàn theo lá rụng
Niềm đau đậm đặc với hờn căm.
Chùng nào đợi đến Xuân Như Ý
Lúc đó mong về Tết Việt Nam
Khắp nẻo cờ Vàng tràn ngập phố...
Đầu năm ước tính chuyện xa xăm...*

Nguyễn P. Thúy

Chẳng Lẽ (họa)

*Cuộc sống tha phương mấy chục năm
Biết bao kỷ niệm gói đầu năm
Cờ Vàng ngày ấy, tràn hạnh phúc
Cờ máu bây giờ, ngập hận căm
Nhìn chón quê nhà, dân đói khổ
Thấy đây đất khách, họ dư ăn
Làm sao dân thoát tay cộng phi
Chẳng lẽ vào chùa xin lá xăm?*

Tường Thúy

Đón Xuân (họa)

*Đã trót xa rời bao tháng năm.
Tuôn rơi giọt lệ lúc đang nằm
Miên man chợt nhớ hờn năm cũ
Thơ thần tưởng hoài nỗi giận căm
Đón Tết xứ người thừa lương thực
Chào Xuân quê cũ thiếu phần ăn
Thương thay một kiếp người vong quốc
Tết đến chân thành xin quê ... xăm!*

Vi Vân

AI CHÔNG CỘNG MÀ LINH ĐÌNH KÈN TRÔNG?

Môi ăn vụng dày dày chề người: -*Mông!*
Hàm răng hô, ông ghét móm vô cùng,
Bà cao cao chẳng thích thấp đi chung
Thích thao túng. Phường hoạt đầu lợi dụng.

Nhiều vô kể! Ai đếm cùng: sung rụng!
Đánh người ngay: toàn những kẻ cong cong
Ôm sần sùi, bắt láng bóng niêm phong
Ai trân trọng mà dài dòng sáo rỗng.
Ý Nga *26.1.2017

NGHỆ SĨ

Mũi dao tạc tượng anh hùng
Bén như ngòi bút thổi bùng LỬA THIÊNG
Vẽ tranh: cây cọ hồn chuyên
Thiên lương hùng khí trao truyền đời sau.

Người xưa sáng tác vì nhau
Người nay sáng tác: dân đau có tường?
Tâm hồn “nghệ sĩ” bất thường
Tà ma đeo đuổi khó lường hành vi.

Đàn em xem, đọc: khinh khi
“Đàn anh, đàn chị” ra gì mà khoe?
Sách in mạ* lóe...lòe...lòe:
Khen, ôm giặc đồ loe. Lòe, bóc thom
Nhục thay là cách kiếm cơm
Kiêu căng, hợm hĩnh, thổi, bom om sòm.
Ý Nga *26.1.2017
*Mạ vàng, cần bạc

NÚP MƯA

Hai người bắt chợt ướt mưa
Suối reo, gió thoảng, hương đưa thơm tình
Hai người xa lạ thừa trình
Làm quen: thơ, nhạc cho mình biết ta.

Bức tranh ai họa ra hoa
Núp mưa một chút, ngại ca cả đời
Cơn mưa ơi ới gọi mời
Giọt tuôn òa vỡ đất trời nên thơ.

Uớt mưa, ước núp mãi, chờ
Chẳng ai cầu nắng. Đại khờ làm sao!
Dù to, ô nhỏ hai màu

TOÀN LỮ VÔ ƠN!

Bà, ông ám ớ, cù lần
Hồng hồng, đỏ đỏ ai cần kết thân
Ngày đêm ra rả, lần khân
Bà con mắng mỏ: -*Bội ân, vô nghĩa!*
Ý Nga *26.1.2017

HÒA VỚI GIẶC?

Kẻ ngờ nghệch chơi với người ngớ ngẩn
Cùng khùng khùng chính kiến khắp khiêng chung
Cùng nằm chờ sung rụng thật ung dung
Mặc dân chúng rơi tận cùng vực thẳm.
Ý Nga *26.1.2017

THỎA HIỆP GÌ?

Với cộng sản tại sao cần thỏa hiệp?
Thỏa hiệp gì? Ai cần lữ vô nhân?
Ai khấu đầu trước tẹp-nhep-vô-thần?
Cờ Chính Nghĩa người Quốc Gia không bản!

Cờ cộng sản toàn máu me nhuộm lẫn
Việt “lái trâu”, Tàu “buôn ngựa” bày sân
Cảnh máu me, giết chóc, cừu như tân
Niềm căm phẫn của dân đã bao kiếp.

Thật kinh khiếp! Đỏ, hồng toàn ác nghiệp
“Bò, trâu” đem nội tạng trẻ đầu trâu?
Cộng sản Tàu, Âu, Việt khác gì nhau
Toàn nhuộm máu, đại đồng trò bịp bợm!
Ý Nga *26.1.2017

LÌ XÌ ĐÀM THẨM CỘNG, NHÂN

Chuyện mình ngộ, chẳng giống ai
Kẻ “cho”, người “nhận” chẳng ai giống mình.

“*Nhận không?*” Câu hỏi tỏ tình
Một người dám... hỏi, kẻ trình: “*Thưa Ông
Không không, có có...*” lòng vòng
Chữ Tình tô đậm lợt tròn cả hai.

Thế rồi vai được sánh vai
Tay đan tay ấm, hoa cài yêu thương
Đi chung nhau một đoạn đường
Tuổi chiều chung bóng viết chương Tình Nồng
Quê hương một Tết máy mông?

Không đi đâu cả, núp vào cụm cỏ.
Phà hơi cho ấm, ngộp, no
Bốn chân chật chội giã đồ vòng vo:

*-Tóc ai rối rắm tơ vò
Vén giùm nhau chút, giúp cho mắt nhìn.
Nhìn rồi phải nhớ như in
Mai sau xa lắc, nắng vịn mắt màu./*
Á Nghi**25.1.2017

TÀI CAO

Lên đồi, xuống thác ngoằn ngoèo
Đôi ta len lỏi, trèo đèo, vượt sông,
Con đường dốc, những hàng thông,
Chụp hình tươi tắn cánh đồng vàng hoa.

Em cười khúc khích hiền hòa
Đê mê tình tứ nhận quà tình yêu
Xen trong ngọn gió hiu hiu
Nụ hôn triu mến ngọt ngào mật pha
Bây ong bực bội kêu ca:
-Hai người cướp hết mạch nha mắt rồi!
Á Nghi**25.1.2017

Chúng mình một vợ, một chồng mấy Xuân!
Lì xì đầm thắm cộng, nhân
Hương cho hết kiếp đường trần hữu duyên
Á Nghi**25.1.2017

SAO LẠI

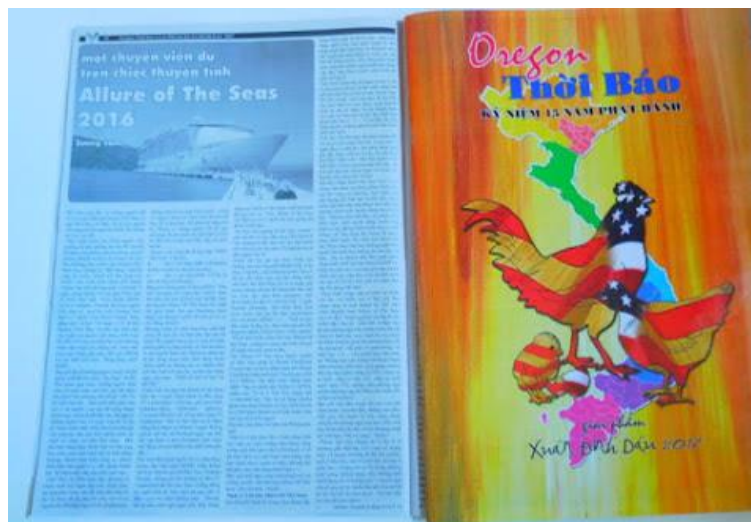
“HÔI! HỒNG THÊM”?

“Hôi” đâu mà biểu “Hồng thêm!”?
Hương em rất lạ, gói ghem hiếu kỳ
Thơm hương thôn nữ xuân thì
Hương em tinh khiết không gì bì so
Hoa chanh cài tóc đủ cho
Tóc thề một mực học trò giữ hương
Thương thêm tiếng nói khiêm nhường:
“Hôi! Em hồng chịu tan trường đường chung!”
Á Nghi *25.1.2017

“RÚT RUỘT” MÀ CÒN SỐNG?

Dễ dàng vừa thấy đã thương
Đâu như bường bình, bất thường, khó khăn!
Người ta rút ruột làm quen
Sao em hờ hững quá ghen cô nàng?
Á Nghi *25.1.2017

Một chuyên viên du trên chiếc thuyền tình Allure Of The Seas Với Liên Khóa QGHC 2016

Mỗi năm một lần, vợ chồng người viết xin mời quý độc giả Oregon Thời Báo và quý thân hữu cõi thật, cõi ảo của người viết cùng đi tiểu ngoạn du Xuân với chúng tôi cho vui nhé.

Mấy năm trước vợ chồng người viết thường đi tour đường bộ với AV Travel để được xem nhiều cảnh lạ đường xa trên những chuyến xe buýt do công ty du lịch địa phương phụ trách việc chuyên chở. Năm nay, chúng “đổi tông” chuyên sang đi cruise Allure Of The Seas với nhóm Cựu Sinh Viên Quốc Gia Hành Chánh sau khi đã họp mặt ở Florida 3 ngày trong tháng 10 vừa qua.

Tâm tình về buổi họp mặt Liên Khóa QGHC 2016 ở Orlando, Florida đã được người viết chia sẻ qua bài viết Trường Xưa Bạn Cựu Quốc Gia Hành Chánh được đăng trên số báo 754 ngày 11-3-16 trên Oregon Thời Báo và trên các diễn đàn văn nghệ mà người viết đang sinh hoạt rồi. Bài viết này là phần hai của chương trình sinh hoạt của chúng tôi, xem như món quà Xuân gửi tặng độc giả ORTB và các thân hữu nhé. Bằng lòng chứ? Smile!

Bây giờ đa số những người thuộc thế hệ người viết đã lên chức “lão làng” cả rồi. Thời gian qua mau, những người sinh viên trẻ tuổi năm nào bây giờ đã được lên chức “lão trượng, lão bà bà” 60, 70, 80 tuổi hết ráo. Sau một thời gian lưu trú ở xứ người, con cái đã công thành danh toại, chúng ta đã đến lúc cần gặp lại những người

bạn cũ ngày xưa để ôn lại kỷ niệm thuở sinh viên, tâm tình chuyện vãn chuyện dài sau bao nhiêu năm xa cách và cùng vui đùa bên nhau. Bởi thế bạn cũng thấy nhiều hội ái hữu cựu học sinh, cựu sinh viên, hội ái hữu đồng hương, nhóm thân hữu công ty, nhóm thân hữu văn nghệ v.v... đã được thành lập để thỏa mãn nhu cầu tình cảm này.

Các Hội Ái Hữu họp bạn thường tổ chức một hai ngày đại hội chính thức tại một nhà hàng nào đó trên đất liền rồi lại rủ nhau đi du thuyền cho vui vì có người chỉ đến họp bạn rồi đi về nhà luôn, không chịu đi du lịch trên cruise. Cũng có người thích đi chơi trên du thuyền hơn đi là họp bạn. Bá nhân bá bụng mà lì! Riêng vợ chồng người viết rất quý mến bạn bè nên tham dự tuốt luốt cả trên bờ lẫn trên cruise cho tiện việc sổ sách. Smile!

Người viết cũng đã đi họp bạn THĐL “bên anh” 2 lần rồi:

- lần 1 vào năm 2006 ở Houston, Texas và trên du thuyền Ecstasy,
- lần 2 vào năm 2008 ở Cali và trên du thuyền Paradise

Bây giờ chàng phải đi họp QGHC “bên em” cho họp với “công đạo” chứ lì. Hơn thế nữa, lần này đi họp bạn QGHC trên du thuyền Allure Of The Seas lớn nhất thế giới trước khi tàu Harmony hoạt động vào tháng 6-2016, thì còn gì vui vẻ cho bằng. Smile!

Phương cách tổ chức họp bạn như thế cũng rất tiện lợi và hữu ích cho ban tổ chức lẫn người tham dự vì ban tổ chức không phải lo lắng nhiều về nơi ăn chốn ở của người tham dự. Ngoài ra được du hí ăn uống thoải mái, biết thêm được nhiều cảnh lạ đường xa, có nhiều thời giờ tâm tình với bạn bè, ca hát cho nhau nghe mệt nghỉ. “Nhất cử tam tứ tiện” là thế đấy!

Cuộc viễn du trên tàu Allure of the Seas kéo dài 7 ngày, khởi hành từ bến cảng PT Lauderdale ở Florida, ghé qua thăm Labadee-Haiti, Falmouth- Jamaica, Cozumel-Mexico rồi về lại bến cảng FT Lauderdale. Một số bạn

tiếp tục đi thăm viếng Key West và Miami 2 ngày. Riêng người viết thì về Portland ngay sau khi tàu cập bến vì nhớ Portland, nhớ cháu nội Mya, và còn nhiều việc phải làm nữa đấy.

Sau một đêm quây quần vui vẻ bên nhau trong tiệc hội ngộ QGHC Liên Khoá 2016 tại khách sạn Double Tree Orlando Florida, chúng tôi lên đường đi đến FT Lauderdale để lên tàu. Sau 2 tiếng đồng hồ ngồi trên xe bus. ngủ gà ngủ gật vì đêm qua vui chơi khuya quá. Nhưng tất cả đều tỉnh ngủ ngay khi thấy bóng dáng tàu Allure of the

Seas xuất hiện qua khung cửa xe. Tàu Allure of the Seas lớn thật so với 2 chiếc tàu mà chúng tôi đã đi trước đây.

Xe bus vừa ngừng là đội ngũ “porter” của tàu đã có mặt sẵn sàng chất hành lý vào những xe đẩy đưa vào tàu. bạn nhớ cho tiền tip cho họ nhé! Tôi nghiệp họ là dân nghèo mà lì!

Trước khi lên tàu chị Kim Triết, nội tướng của anh Nguyễn Minh Triết, Cao Học 2 QGHC, chủ nhân KimNet Travel, đã ân cần nhắc nhở các bạn đồng môn nên làm Set Sail Pass rồi in ra hoặc giữ trong Smart phone để dùng khi làm thủ tục trên tàu, nhớ đem passport, nhớ đem quần áo đẹp vì trên tàu coa 2 ngày Formal Dressing, nhớ đem theo lịch xem show mà chị đã làm reservation cho cả nhóm QGHC v.v... Thật là chu đáo, thật là

đầy đủ. Xin cảm ơn anh chị Nguyễn Minh Triết và Kim Triết. Smile!

Trước khi bước chân lên tàu Allure Of the Seas, chúng ta cũng cần biết sơ qua về chiếc tàu này một ít nhé.

Tàu Allure Of The Seas thuộc quyền sở hữu của công ty Royal Caribbean Cruise Ltd và được điều hành bởi Royal Caribbean International. Tàu trị giá USD \$1.2 Billion, bắt đầu hoạt động năm 2009. Tàu có chiều dài 362m (1,187Ft), chiều cao 72 m (236 Ft), trọng tấn 11,000,000 ton. Tàu có 16 tầng (deck) dành cho hành khách với sức chứa tối đa là 6,296 hành khách và có đội nhân viên trên tàu là 2,384 người.

(Nguồn: dựa theo tài liệu của Wikipedia.org)

Thật là vĩ đại, bạn nhỉ, vì khi sống trên tàu, bạn có cảm tưởng như đang sống trong một khu phố nhỏ ở Portland vì có đủ mọi dịch vụ sinh hoạt: nhà hàng, rạp hát, quán rượu, quán cà phê, phòng tập thể dục, các cửa hàng buôn bán v..v..

Bây giờ mời bạn cùng sinh hoạt với vợ chồng người viết trên tàu Allure Of The Seas cho vui nhé. Smile!

Ngày 1- Lên tàu Allure Of The Seas

Sau khi gửi hành lý xong, bạn đứng sắp hàng trình giấy tờ để lên tàu. Một tấm bảng nhắc nhở bạn phải chuẩn bị sẵn sàng trình Set Sail Pass và Passport trên tay trước khi đưa hành lý xách tay lên bàn để kiểm duyệt. Bạn cũng phải trình luôn một thẻ credit card trước khi được cấp thẻ “Sea Pass Card”, nếu trình đủ giấy tờ hợp lệ.

Sea Pass Card này rất quan trọng vì đó là chìa khoá phòng, là thẻ xuất, nhập tàu mỗi khi lên bờ và trở về tàu, là thẻ thay thế cho credit card của bạn để trả tiền cho mọi dịch vụ mua sắm, mua tour đi chơi do tàu tổ chức, là thẻ thanh toán cho tiền tip trên tàu, là thẻ lấy hình bạn chụp trên tàu v...v... Vị trí bàn ăn của từng người sẽ được ghi

rõ trên Sea Pass card này luôn.

Tóm lại, tấm thẻ này rất quan trọng đối với mọi sinh hoạt của bạn trong suốt 7 ngày bạn ở trên tàu nên phải được giữ gìn cẩn thận, mất nó là rắc rối cho bạn lắm đấy! Nhớ nhé! Bởi thế, người viết luôn thấy nhiều người mang thẻ này với một sợi dây đeo trước ngực cho chắc ăn. Người viết cũng thế. Smile!

Sau khi nhận được thẻ Sea Pass Card xong, bạn thực sự được phép bước lên tàu. Đi vòng vo một lúc, bạn bước lên cầu thang nối liền tàu và đất liền. Đến cánh cửa trên tàu, bạn được ban tiếp tân của tàu mỉm cười duyên dáng đón chào bạn.

Nhưng chưa hết đâu, tới phiên bạn phải mỉm cười duyên dáng trước ống kính có cái phong hình chiếc tàu có chữ Allure Of The Seas bự chảng để được chụp hình ngày đầu tiên bạn bước lên tàu. Hình chụp đẹp hay không hoặc bạn muốn lấy hình hay không thì sau này sẽ tính. Đa số khách đều đến gian hàng chụp hình trình thẻ Sea Pass Card để lấy hình này hết ráo vì có bao giờ bạn trở lại chiếc tàu này nữa đâu, nên dù tấm hình này giá 20 \$USD cho một kỷ niệm đẹp này thì cũng OK thôi.

Chụp hình xong, bạn sẽ thực sự bước vào tàu với niềm vui vì bây giờ bạn chính thức là một khách du lịch trên chiếc thuyền tình Allure of The Seas này rồi đấy. Kinh nghiệm hai lần đi tàu trước đây của tôi cho biết là bạn nên đi tìm phòng ngủ của mình trước để cất hành lý xách tay, xem hành lý của mình đã được chuyển giao lên

phòng chưa, cất thẻ passport, cất giấy tờ quan trọng, vé máy bay v.v... vào safety box cho chắc ăn. Phòng ngủ của chúng tôi thuộc hạng bình thường, nho nhỏ, gọn gàng nhưng đầy đủ tiện nghi: cũng có TiVi, cũng có tủ lạnh, cũng có bàn viết, cũng có sofa ngồi xem Tivi, giống như phòng ngủ chính nhà bạn vậy đó! Như vậy là tốt rồi, miễn vui là được!

Bạn cất vali nhỏ xong rồi mà vali lớn chưa được chuyển đến, không sao đâu. Thế nào rồi hành lý lớn cũng được chuyển tới phòng ngủ của bạn. Nếu mất hay bị hư hại thì tàu sẽ bồi thường thiệt hại cho bạn. “Đò có lưng”. Smile!

Phòng ngủ của chúng tôi ở lầu 8, ở khoảng gần đầu tàu. Có 3 nơi có thang máy và thang thường đi bộ lên xuống: một ở đầu tàu, một ở cuối tàu và một ở giữa tàu. Chúng tôi cứ bị đi lạc đường hoài trong những ngày đầu, không biết mình đang đi về hướng nào, vì tàu to quá nên đi qua đi lại nhiều lần khi tìm nơi đi ăn tối và khi đi xem show. Có hai nhà hát lớn để xem show:

1- Amber Theater ở tầng 4 và 5 và ở đầu tàu với sức chứa 1,400 khách

2- Aqua Theater ở tầng 6 và ở cuối tàu, lộ thiên ngoài trời

3- Và nhiều nhà hát nhỏ khác: Studio 4, Comedy Live Room v.v..

Có ba phòng ăn lớn được chỉ định chỗ ngồi trên Sea Pass card:

1- Grande Restaurant ở cuối tàu tầng 4. Phe ta ăn tối ở đây lúc 6:00 PM

2- Silk Restaurant ở cuối tàu tầng 5

3- American Icon Restaurant ở cuối tàu tầng 3

Ngoài ra còn có nhiều nhà hàng đặc biệt ăn phải trả tiền đặc biệt ở rải rác tại tầng 5 Royal Promenade và chung quanh Central Park tầng 8.

Sau khi cất đồ xong, chúng tôi “hạ san” xuống tầng 5- Royal Promenade, là nơi được xem như phố chính để mua sắm vì tất cả các cửa hàng, quán rượu, nhà hàng đặc biệt ăn phải trả tiền, tiệm pizza v.v...v... đều tập trung ở nơi đây. Phần ăn sáng và ăn tối của chúng tôi đều được tính chung vào vé mua tàu rồi và phải ăn ở nơi đã được chỉ định.

Ở nơi đây, có trưng bày một chiếc xe hơi Rolls Royce màu rượu chát đỏ, được lau chùi bóng láng. Đây là nơi được nhiều người đến chụp hình nhất và là nơi thuyền trưởng đến chào mừng hành khách, chụp hình với hành khách vào ngày mai.

Dĩ nhiên, là người viết cũng xàng qua xê lại chụp hình với chiếc xe này và nhiều quán hàng khác trước khi tập trung vào Amber Theater có 1400 ghế ngồi, để nghe hướng dẫn về các điều kiện cấp cứu trong trường hợp khẩn cấp. Việc làm này khác với cách ban an ninh của tàu yêu cầu khách phải đứng trên bong tàu với chiếc áo phao như đã làm ở các tàu nhỏ hơn trước đây. Thế cũng tốt vì tiện lợi và giản dị hơn.

Xong rồi phe ta kéo nhau lên deck 16 để xem tàu nhỏ neo rời xa bến cảng. Thiên hạ đứng dọc theo hành lang tàu đông vầy. Người viết nhỏ con nên được một hành khách ngoại quốc tốt bụng nhường cho ra đứng phía trước xem tàu rời bến. Nhìn cảnh vật hai bên bờ dần dần rời xa tầm mắt, trời vẫn trong

xanh, hành khách nói cười rộn ràng, người viết lại nhớ đến bài hát Viễn Du ngày xưa của Phạm Duy:

“...Ra khơi

Thấy lòng phơi phới, thấy tình thế giới
Thấy mộng ngày mai, thấy niềm tin mới
Chơi vui, con thuyền trên sóng không nguôi
Bão bùng xô tới xô lui, vũng tay chèo lái
Xa xôi

Hỡi người trong viễn phương ơi

Hẹn hò nhau viễn du thôi. Lên đường mãi mãi...”

Gần tới giờ đi ăn tối rồi, chúng tôi phải trở về phòng xem hành lý đã đến chưa? May quá! Cả hai hành lý đều đã đến rồi, cả hai bèn thay xiêm áo đi ăn tối.

Lại thêm một màn đi tới đi lui tìm phòng ăn The Grand ở deck 4. Lại đi vòng vo trong phòng ăn tìm bàn số 680 được ghi trong Key Pass Card. Tôi thấy một bàn nhỏ chỉ có 4 ghế ngồi kê giữa những bàn dài lớn trong phòng ăn ghi số 680. Chắc là bàn ăn của mình rồi nhỉ?

An vị xong, người viết phân vân không biết ai là người sẽ ngồi cùng bàn với mình thì thấy vợ chồng Từ Công Phụng từ từ đi tới và hỏi tìm bàn số 680 ở đâu? À! Thì ra chúng tôi, hai kẻ “đôi thủ” chuyên chọc phá nhau ở nhóm QGHC Portland, lại gặp nhau ở đây. Âu cũng là duyên nghiệp. Smile!

nhé.

Tôi hỏi chị Kim Triết mới biết đây là một bàn đặc biệt dành cho “nhạc sĩ” và “thi sĩ” của Portland ngồi chung với nhau để “đấu láo” thoải mái vì họ biết chúng tôi đã quá quen biết nhau và quá thân nhau rồi! À ra thế! Chỉ có “bốn đứa chúng mình thôi nhé”. Cũng được thôi!

Ăn tối xong, chúng tôi thả bộ đi tìm xem show tối nay ở phòng Comedy Live. Thú thật! Show này không hợp khẩu vị Việt Nam nên chúng tôi lang thang đi vòng vòng ở deck 5 rồi về phòng của mình tắm rửa nghỉ ngơi cho khỏe vì hôm nay đi suốt ngày. Mệt quá rồi!

Chúc bạn ngủ ngon và hẹn gặp bạn ngày mai

Mời quý bạn xem sinh hoạt ngày đầu tiên trên tàu qua link dưới đây:

Youtube Allure Of the Seas- Ngày 1- Nhóm QGHC 2016

<https://www.youtube.com/watch?v=Hb4YC30w14Q>

Ngày 2- Dạo quanh tàu và sinh hoạt nhóm QGHC trên tàu Allure of The Seas

Hôm nay tàu trên đường đến đảo Labadee Haiti nên tất cả hành khách đều ở trên tàu sinh hoạt theo ý thích của mình. Chúng tôi đi ăn sáng tại phòng Windjammer Market Place ở tầng 16 mở cửa từ 7:00 AM đến 11:00 AM. Phòng ăn sáng này không trang hoàng đẹp như phòng ăn sáng ở các tàu nhỏ hơn có lẽ số lượng người quá đông chằng? Ăn sáng kiểu Mỹ thì quanh đi quẩn lại chỉ là bánh mì, hột gà, sausage, ham, trái cây, sữa chua, cà phê... Cũng có một quầy International Food nhưng không hấp dẫn lắm. Ăn sáng xong, chúng tôi làm một màn “Càng Long đi tiểu ngoạn giang hồ” thăm dân

cho biết sự tình.

Như đã nói ở trên, tàu Allure of the Seas có 17 decks (tầng) Phòng ngủ dành cho khách từ tầng số 6 đến tầng 14. Tầng 15 có hồ tắm, spa ngoài trời, và khu thể thao như sân đánh quần vợt, sân đu giầy, sân bóng chuyên, bóng bàn, trượt nước v.v.

Tầng 16 là phòng ăn sáng, ăn trưa, sân đi bộ.

Tầng 17 dành cho các khách đặc biệt có phòng ngủ theo kiểu suite, có thể ngắm biển, trời trắng mây nước, có phòng ăn riêng v.v.. Dĩ nhiên là giá cả phải đắt rồi (\$2,010/1 người so với \$922./1 người ở phòng bình thường bên trong; phòng bên ngoài có cửa sổ nhỏ có thể nhìn thấy biển giá \$1,064; phòng có balconys giá biểu \$1,206 /1 người cho chuyến viễn du 7 ngày vùng biển Caribbean. Ngoài ra, mỗi ngày mỗi người phải phải trả tiền tip bắt buộc \$13.50 USD/1 người tính ngay trong thẻ Sea Pass của bạn.)

Muốn biết thêm chi tiết về tàu Allure of the Seas, xin vào xem các link dưới đây:

<http://www.royalcaribbean.com/cruiseplanner>

<http://www.royalcaribbean.com/findacruise/cabinclass/home.do?shipCode=AL>

Chúng tôi đi tìm phòng tắm hơi vì ở tàu Ecstasy, chúng tôi được tắm hơi miễn phí, nhưng ở tàu Allure muốn tắm hơi, bạn phải trả tiền rất đắt cho dịch vụ tắm hơi này. Tàu Allure sang trọng mà lạ!

Đi vòng vo ở tầng 6, chúng tôi tìm được phòng tắm hơi được trang trí rất sang trọng, lịch sự, an tĩnh theo phong thái Nhật Bản và Trung Quốc, với hoa, lan, cúc, trúc trang hoàng rất đẹp.

Dĩ nhiên là chúng tôi chỉ đứng xàng xê chụp hình mà thôi chứ không dám vào tắm hơi vì đắt quá. Gần đây, cũng có phòng làm tóc, phòng sơn móng tay cũng có khách lai rai vì tối nay là đêm tối đặc biệt mặc “Formal Dress” là ngày quý bà phải mặc “cocktail dress” (áo đầm dạ hội) hay “pansuit”, quý ông phải mặc vest, tất cả vật sang trọng theo qui định của tàu.

Sau đây, chúng tôi “hạ san” đi quanh quần ở Central Park ở tầng 8 chờ giờ đi họp Nhóm QGHC ở phòng Dazzle cũng ở tầng 8 này.

Central Park tuy ở trên tàu nhưng khi đi dạo trong đây, bạn có cảm tưởng như đi dạo trong một công viên nhỏ ở đất liền, cũng có cây xanh bóng mát, cũng có ghế đá công viên, cũng có những quán cà phê và những cửa hàng để bạn đi shopping. Đã bảo tàu Allure to lớn và sang trọng hơn những tàu khác mà lạ! Smile!

Đã tới giờ đi họp mặt QGHC ở phòng Dazzle để nghe báo cáo tin tức các sinh hoạt QGHC sắp đến và hát cho nhau nghe. Các ca sĩ, nhạc sĩ “tài tử” của QGHC như chị Ngọc Nga, Hoàng Chu, Kiều Tiên v.v... hát hay không thua các ca sĩ chuyên nghiệp.

Tài ca hát của nhạc sĩ Từ Công Phụng thì khỏi nói rồi, Ông bạn này say sưa hát những bản nhạc đã làm nên tên tuổi của chàng, với sự đệm đàn của anh Nguyễn Phụng, ĐS 11, hay không kém một nhạc sĩ chính hiệu với sự điều khiển chương trình duyên dáng của MC Cường Nguyễn, ĐS 11, nên được khán giả vỗ tay khen thưởng rầm rầm.

Rồi cũng phải tan hàng để đi ăn trưa và sửa sang nhan sắc cho buổi chụp hình chung chiều nay tại Aqua Theater lúc [4:30](#) chiều.

Chiều đến, quý bà tha thướt trong tà áo dài Việt Nam đủ màu, đủ sắc, đủ kiểu. Phu nhân nào cũng xinh, cũng đẹp như thuở xuân xanh, đẹp như nàng “công chúa Bạch Tuyết” của 40-50 năm về trước, chứ không phải bị chê là “bà chằng lữa” như ông chồng thường hay nói, mỗi khi “cãi lộn” với nhau bây giờ. Quý ông lịch sự, trong áo vest, cà vạt. Ông nào ông nấy lấy lại phong độ của chàng “hoàng tử bạch mã”

của 40-50 năm về trước, chả bù ngày là “ông kẹ” thường ưa cảm rằm, cự nự bà xã um sùm. Smile!

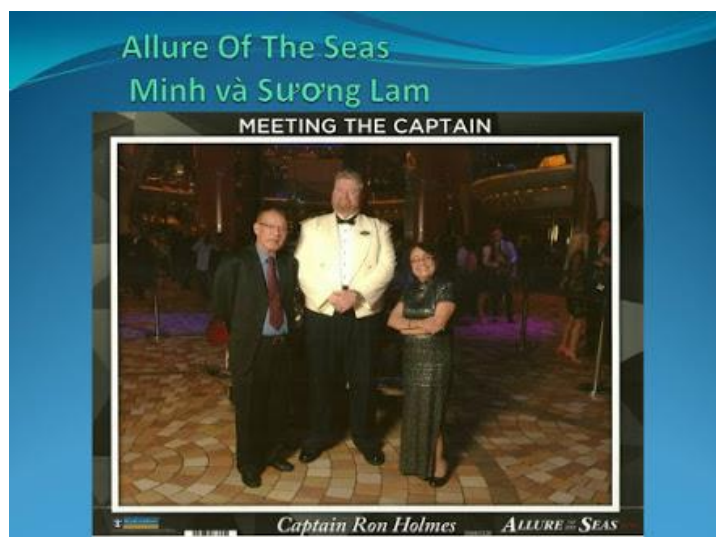

là ngày mặc “Formal Dressing” có nghĩa là quý bà cần mặc áo dạ hội (cocktail dress) hay pantsuit, quý ông cần mặc áo vest, thắt cà vạt hay tuxedo theo quy định của tàu Allure of the Seas khi đi ăn tối để cho có vẻ sang trọng, lịch sự hơn khi đi ăn tối ngày thường, để chụp hình đẹp hơn, để không khí nơi Royal Promenade rộng rành hơn và để tiện chụp hình...hốt bạc nhiều hơn vì tâm lý ai cũng thích chụp hình khi mặc áo đẹp cả. Theo nội quy của công ty Royal Caribbean, những chuyến cruise 5 ngày sẽ có một ngày mặc “formal dress”, chuyến cruise 7 ngày sẽ có 2 ngày mặc “formal dress”. Chuyến cruise càng dài, số ngày mặc đồ đẹp càng tăng để chụp hình đẹp và để tàu lụm thêm nhiều tiền chụp hình hơn. Khôn thế!. Như thế thì phe ta sẽ còn có thêm một ngày “xí xọn” nữa khi gần vãng màn chuyến cruise. Nhớ nhé! Đi chơi là phải chịu tốn tiền nha! ”Đàn có thưng.” Smile!

Úi chào! Hôm nay hình như người nào người nấy cũng xinh đẹp hơn, lịch sự hơn dưới ánh đèn mờ ảo của phòng ăn vì ai nấy đều mặc áo quần đẹp cả. Câu nói “Người đẹp nhờ lụa, lúa tốt nhờ phân” quả là đúng trong đêm nay. Thức ăn phục vụ đêm nay hình như cũng ngon hơn vì là ngày đặc biệt mà lị!

Rồi cười cười nói nói, chụp hình chung, chụp hình đôi, chụp hình nhóm, chụp hình riêng v.v.. nhận nhịp cả một góc phố. Tối đến, ai ai cũng náo nức muốn nhìn lại dung nhan của mình trong ảnh như thế nào. Thật tình, ai nấy đều cười duyên đáng trước ống kính nên ai nấy đều đẹp mờ mờ ảo ảo. Vì đông người quá (khoảng trên 100 người) nên ông phó nhóm phải đứng xa để chụp cho thấy hết tất cả mọi người nên trong hình ai nấy cũng đẹp mờ mờ ảo ảo là thế đấy! Dầu xa, dầu gần, dù rõ, dù mờ, mình thấy hình mình đẹp là được rồi. Người viết tự nhủ như thế “cho vui trong lòng một ít”.

Tối đến, quý bà quý ông lại được một phen mặc áo đẹp để chụp hình nữa vì hôm nay có thông báo

Ăn tối xong, vợ chồng Từ Công Phụng và vợ chồng người viết rủ nhau lên deck 5 để chụp hình với thuyền trưởng Ron Holmes đang đứng ở cạnh chiếc Rolls Royce chào mừng quan khách trên tàu. Vợ chồng người viết lại mỉm cười duyên đáng trước ống kính và “lặng lẽ” cả thẻ Key Pass để lấy tấm hình đẹp đặc biệt “trăm năm một thuở” này vì có bao giờ chúng tôi lại đi tàu Allure of the Seas với vị thuyền trưởng này nữa nhỉ?

“Hãy tận hưởng niềm vui hiện tại vì một cái gì qua không bao giờ trở lại”. Hình như câu nói này hơi quen quen khi tôi đi sưu tầm tài liệu viết bài cho mục Một Cõi Thiên Nhân của tôi trên Oregon Thời Báo tại Portland, Oregon. Smile!

Lại đi loanh quanh cho chân mỗi một khi đi ngắm thiên hạ cũng đi “bát phở” trên tàu như mình. Rồi lại đi xem show Mama Mía ở Amber Theater lúc [9:15](#) PM. Khách giả đứng sắp hàng dài dài từ [8:30](#) PM để được vào xem. Lại có màn check Sea Pass Card xem có “make reservation” trước không? Nếu chưa, thì phải đợi khách có ghi tên xem trước vào trước rồi mới đến phiên mình, nếu còn dư chỗ. Mệt thật! Phe ta đã được chị KimTriết lo make reservation hết tất cả 6 shows rồi. Bạn cứ yên chí vào xem. “Đò có lưng”. Đi chơi với nhóm đồng người do travel agency tổ chức là khỏe nhất. Cảm ơn chị Kim Triết nhé.

Sau khi xem show xong, chúng tôi trở về căn phòng nhỏ bé của mình ngủ lấy sức để ngày mai đồ bộ trên đảo Labadee Haiti.

Xin mời Bạn xem sinh hoạt trên tàu Allure Of the Seas - Ngày 2 qua youtube dưới đây:

Youtube Allure Of The Seas - Hẹn Mặt QGHC 2016 - Ngày 2

<https://youtu.be/85h4ouem9Ec>

Chúc bạn ngủ ngon và mơ nhiều mộng đẹp nhé.

Sương Lam

Gái-Ba-Miền

Tôi nghĩ mình gái thị thành Hà Nội,
Dù 54 (1954) đã vội vã xuôi Nam,
Bỏ lại sau lưng chế độ ác gian,
Chạy! Khi còn sơ sinh đang quấn tã.
Tôi có được chút Hà Thành thanh nhã,
Của nghìn năm văn vật, đẹp kiêu sa,
Chút đài các, chút lịch thiệp, văn hoa,
Chút cong cong, cho đúng là gái Bắc!

Tôi có chút gái miền Nam mộc mạc,
Suốt tuổi xuân sống êm ả, bình an.
Chút đơn sơ để bớt vẻ kiêu sa,
Chút trực tắn: bớt văn hoa, kiêu cách.
Chút hiền lành: bớt chua ngoa, danh đá,
Chút hào phóng của dư dả Cửu Long.
Tạo cho mình nét hiền hậu, mi-nhon,
Rất đặc biệt: gái Sài-Gòn-Chín-Nút!

Tuổi cập kê, có Mẹ đòi đón rước,
Tiếng bồng trầm, dân Huế rất, khó nghe.
Trời se duyên, tình đã vẹn câu thề,
Tập lú lo những mô, tê, răng, rứa, ...
Chút nghiêm trang, khép mình: thêm quyền rũ,
Chút lạnh lùng: che dấu bớt xôn xao.
Chút duyên ngầm: thêm e lệ, ngọt ngào,
Mẹ mê mệt, hồn lao đao, ... Kỳ rứa!

Tui dị ờm! Mình thật hên đấy chứ,
Gái-Ba-Miền thừa hưởng những tinh hoa,
Của Nam, Trung, Bắc trộn hòa,
Dịu hiền, kín đáo, mặn mà Việt Nam!

Nguyễn Phương Thúy
10/7/2015

MIẾNG THỊT HEO NGÀY TẾT

Càng gần đến Tết, buổi sáng gió càng hiu hiu và se se lạnh, cái lạnh hanh khô làm băng khuâng và nao nức lòng người. Tết đến, mùa Xuân về.

Cửa hàng cà phê của tôi nằm đối diện nhà máy Z751 cũng nao nức mở hàng từ sáng sớm như thường lệ và chỉ đóng cửa sau chiều 30 tết cho đến ngày nào công nhân nhà máy đi làm lại thì cửa hàng tôi mở cửa ngày ấy.

Anh Tê quanh năm là người mở hàng cho tôi.

Anh đạp xe từ Xóm Mới xuống vùng Hạnh Thông Tây, khoảng hơn 7 giờ là anh đã có mặt ở hàng tôi mặc dù nhà máy của anh 8 giờ mới bắt đầu làm việc.

Sáng nay cũng thế, anh Tê ngồi vào cái bàn góc tường để có chỗ dựa lưng và ngẩn gọng gọng:

- Đen nhỏ!

Tôi bung ra ly cà phê đen nhỏ nóng hổi, anh bỏ vào thìa đường cát và nếm thử:

- Hôm nay cà phê được đấy, ngon hơn hôm trước.

Cà phê của tôi thường bị khách hàng chê nghe quen tai rồi. Nghe lời khen của anh tôi giật mình ngạc nhiên, cà phê hôm nay cũng như hôm qua, như những ngày trước không hề thay đổi. Chắc là hôm nay lòng anh Tê đang phơi phơi yêu đời vì gió Xuân về nên anh cảm thấy ly cà phê ngon hơn, khác lạ hơn...

Tôi không dám nói ra sự thật sợ làm mất đi của anh niềm vui bé nhỏ không mất tiền mua này.

Anh Tê gật gù:

- Cô cứ giữ loại này đi, loại trước họ pha cà phê với hột điệp rang hay bắp rang nhiều quá uống chẳng ra mùi vị cà phê gì cả. Loại này chắc pha chế ít hơn.

Tôi nói lửng lơ:

- Thời buổi bao cấp này nằm mơ thì may ra mới có cà phê nguyên chất anh Tê nhỉ. Vì các hàng cà phê như tôi chỉ đi lấy mồi ở những tiệm cà phê họ rang xay pha chế sẵn. Có trời mới biết họ đã pha chế những gì vào cà phê.

Và tôi bào chữa cho cà phê của mình:

- Hàng cà phê của tôi bán giá bình dân cho công nhân nhà máy, loại cao cấp thì ai đủ tiền mà uống. Thời buổi gạo muối là chính, ly cà phê chỉ là hàng thứ yếu.

Anh Tê lấy gói thuốc lá Hoa Mai bẹp dúm trong túi ra châm lửa một điếu thuốc, vừa rung đùi hút thuốc lá vừa nhâm nhi hụm cà phê, chuyện trò:

- Hôm nay nhà máy có phân phối thịt heo tiêu chuẩn Tết đấy cô Bông, 29 tết rồi còn gì. Tôi được một ký cho “mẹ nó” kho trứng... Con đông cần nhất nồi thịt kho trứng cầm cự trong 3 ngày Tết

Tôi đoán đã không sai, anh Tê đang hào hứng nghĩ đến cái Tết. Tôi vui vui:

- Thế thì chiều nay tôi phải đón mua lại vài ký thịt, làm món thịt đông, món thịt kho trứng để ăn Tết. Tiêu chuẩn hộ dân chỉ nửa ký mỗi hộ thắm vào đầu.

Những công nhân nhà máy có người vẫn bán lại những tiêu chuẩn của mình, từ hàng thực phẩm đến hàng tiêu dùng... Họ là nhà khá giả chê thịt tiêu chuẩn không tươi ngon hoặc nghèo mạt rệp nhưng cần tiền phải nhịn ăn nhịn dùng bán đi. Tôi bán hàng ở đây nên quen biết nhiều công nhân viên nhà máy và thuận tiện mua lại những mặt hàng này.

Anh Tê là thợ hàn trong lực lượng công xưởng và được lưu dụng lại. Sau 1975 trại quân cụ này đổi tên là nhà máy Z751.

Không biết cái vóc dáng nhỏ con gầy gò của anh là bẩm sinh cha mẹ sinh ra hay vì nhiều năm anh làm nghề hàn lao lực, hít mùi khí, mùi khói, mùi lửa mà không tươi tốt con người lên được. Anh có mái tóc dày đã thề anh còn để dài bờm xồm phủ cả trán và gáy trông anh càng héo hơn thêm.

Anh Tê là khách hàng uống cà phê lâu năm, anh hơn tôi 5-6 tuổi nên anh và tôi thân tình như anh em, có lần tôi hỏi thẳng:

- Anh Tê để mái tóc dài bù xù cho ra vẻ văn nghệ sĩ hả?

Anh cũng trả lời thẳng chẳng cần dấu diếm chi:

- Tiết kiệm tiền hớt tóc nên để dài thế đấy cô Bông ơi, vài tháng hớt một lần cho đáng.

Tôi được thể hỏi thêm câu nữa:

- Tại sao anh cứ mặc hoài một cái áo màu xanh? Chắc anh yêu màu xanh thơ mộng?

- Thơ mộng gì cô Bông ơi, tôi có vài ba cái áo mặc đi làm, cái áo xanh vải kaki bền nhất nên được mặc nhiều nhất.

Thế nên hình ảnh anh Tê còm ròm, mái tóc dài phủ gáy và mặc áo màu xanh đã quá quen mắt với tôi, anh có đập xe cách xa nửa cây số tôi cũng nhận ra anh.

Anh Tê có biệt tài đánh cờ tướng, anh nổi tiếng là tay cao cờ của vùng Xóm Mới. Anh mê đánh cờ tướng như người ta mê gái đẹp, rượu ngon..

Ở xóm tôi cũng có ông mê cờ tướng và cao cờ như anh Tê. Đó là ông Vị.

Hai tâm hồn đồng điệu đã nghe danh nhau, đã tìm gặp nhau. Điểm hẹn là quán cà phê của tôi.

Bàn cờ đầu tiên coi như buổi ra mắt để xem tài nghệ của nhau.

Sau đó họ đánh cờ ăn tiền cho hào hứng chứ thì giờ đầu mà đánh chơi. Hai người ngồi vào bàn cờ là quên hết trời đất xung quanh.

Tài cán anh Tê và ông Vị ngang ngửa nên kẻ được người thua cũng ngang ngửa thay phiên nhau.

Có hôm anh Tê thua trắng mấy bàn đã hết tiền túi còn phải trả thêm ông Vĩ cái lớp xe đạp tiêu chuẩn công nhân tiên tiến anh vừa được mua trong nhà máy với giá rẻ. Thế là chiếc xe đạp của anh mai một có mòn vỏ thì anh mua lớp chõ đen mà thay vào.

Có hôm anh Tê thắng cuộc, tiền mặt từ trong túi ông Vĩ bay vào nằm căng túi anh Tê, anh nhảy phóc lên xe đạp về còn ông Vĩ thì lùi thủi lê bước về xóm mà trong lòng chắc còn cay c .

Khi anh Tê và ông Vĩ khai trận cờ tướng, dần dần rất nhiều người bu quanh để hồi hộp theo dõi từng quân cờ dưới bàn tay hai đấu thủ, cùng căng thẳng, cùng reo vui hay thất vọng theo quyết định từ trong mỗi bộ óc của hai danh thủ cờ tướng.

Tôi bán thêm được nhiều ly cà phê và thuốc lá và tôi bỗng thấy hãnh diện vì cửa hàng của tôi là điểm hẹn của anh Tê, ông Vĩ và của nhiều người đến xem màn đấu cờ. Tôi phục vụ hai danh cờ rất tận tình.

Thời gian bắt đầu đánh cờ là sau khi anh Tê tan sở lúc 4 giờ chiều, thay vì về nhà thì anh tấp vào hàng tôi, ông Vĩ có hẹn trước sẽ ra đúng giờ không phạm tí thời gian nào.

Những buổi đánh cờ kết thúc sớm thì bảy tám giờ tối, muộn thì chín mười giờ đêm, hàng quán tôi cũng rộn rịp theo giờ giấc của họ.

Có lần hai cao thủ đang đánh cờ thì cúp điện, dĩ nhiên tôi vội đi châm đèn dầu nhưng anh Tê và ông Vĩ đã không kiên nhẫn chờ đợi nổi, họ... bật quẹt gaz lên soi bàn cờ để đi mỗi nước cờ, cứ thế cho đến khi tôi mang chiếc đèn dầu ra.

Chiều nay tan sở tôi thấy những công nhân ai cũng xách một xâu thịt mỡ tươi như hoa vì Tết gần đến và vì có miếng thịt trong tay. Tôi cũng hờn hờn chờ và hỏi mua thịt nhưng không ai bán, hôm nay tôi vô duyên, có lẽ ai đó đã chặn mua thịt heo của công nhân từ ngay cổng nhà máy nên chẳng đến lượt tôi. Thế thì chiều nay 29 tết hay sáng mai 30 tết tôi phải mua thịt heo chợ đen tha hồ bị bà hàng thịt chém giá.

Anh Tê quẹo xe đạp vào cửa hàng tôi, miếng thịt heo một ký lô của anh treo tòn ten ở tay lái xe trông thật hấp dẫn, chốc nữa vợ anh sẽ vui mừng đón nhận miếng thịt này.

- Sao chưa về còn vào đây uống thêm ly đen nhỏ hả anh Tê?

Anh dựng chiếc xe đạp vào khuất một góc sân:

- Hôm nay chúng tôi có hẹn...

- Ôi, tưởng gần Tết anh tạm nghỉ cờ về nhà với vợ con chứ...

Anh cười miếng thịt và đưa cho tôi cùng với nụ cười:

- Nhờ cô cất miếng thịt trong thùng đá cho tươi, tôi có về trễ mẹ nó cũng không xót xa miếng thịt, tôi làm vài ván rồi về nhà. Tết và cờ tướng không ảnh hưởng gì đến nhau.

Ông Vĩ ung dung ra đến. Những cặp tình nhân hẹn hò nhau cũng chưa chắc đúng giờ đúng hẹn như hai ông cờ tướng này.

Bàn cờ nhanh chóng được bày ra, khách hàng cũng dần dần bu quanh bàn cờ. Không biết có ma lực gì người ghiền đánh cờ đã dành, mà người xem cũng ghiền luôn.

Chiều nay anh Tê là người thua đậm, cuộc cờ kết thúc sớm vì anh Tê không còn tiền để chơi tiếp. Anh Tê nãy nê đứng dậy, khi dắt xe đạp anh nói với tôi:

- Miếng thịt heo tôi gửi cô đã... thuộc về ông Vĩ rồi, chốc cô đưa cho ông ấy.

Anh Tê đạp xe đi. Ông Vĩ đến bên tôi:

- Hôm nay tôi gỡ được mẻ thua lần trước, tôi chẳng cần miếng thịt heo này, tôi bán lại cho cô, cô cứ trả bằng giá từng mua là được dù lúc này hẳn tính với tôi miếng thịt đắt giá lắm, tôi đang thắng nên nhường hẳn chẳng kỳ kèo...

Tôi mừng rỡ trả tiền miếng thịt cho ông Vĩ. Thế là tôi đã mua được một ký thịt giá rẻ bất ngờ..

Nhưng niềm vui trong lòng tôi chợt tắt ngúm khi nhớ đến về mặt hí hờn của anh Tê lúc sáng khoe sẽ được tiêu chuẩn ký thịt này cho vợ kho trứng ăn Tết, về mặt tươi hơn hẳn lúc này khi anh nhờ tôi cất miếng thịt vào thùng đá cho tươi, là anh vẫn mong muốn sẽ mang miếng thịt về nhà cho vợ.

Tôi lại nhớ đến vợ anh, đã quen vợ anh như thế nào.

Tôi ở Hạnh Thông Tây thì đi chợ Hạnh Thông Tây, nhưng thỉnh thoảng tôi vẫn đạp xe đi chợ Xóm Mới vì khoảng cách không quá xa, chỉ hơn một cây số.

Sáng hôm Chủ Nhật tôi vừa đến đầu chợ Xóm Mới đã gặp cái dáng còm ròm với áo xanh quen thuộc của anh Tê bên một phụ nữ bán chuối. trên chiếc xe đầy.

Tôi đã dừng xe lại và hỏi thăm anh Tê, anh cho biết bao lâu nay vợ anh bán chuối kiếm thêm tiền cùng với lương công nhân của anh mới đủ nuôi con. thời gian này vợ mang thai đứa con thứ tư, để phụ vợ bớt nhọc nhằn những ngày chủ nhật hay ngày nghỉ nào anh cũng đi theo vợ bán chuối, đẩy xe chuối cho vợ.

Hàng chuối là một chiếc xe đẩy tự chế có 3 bánh xe, trên mặt bày la liệt những nải chuối tiêu, vì không có mặt bằng bán hàng trong chợ nên mới có loại “cửa hàng di động” như thế này.

Chị bán chuối thu tiền, anh đẩy xe chuối kéo đứng lâu một chỗ bị công an phạt.

Tôi quen chị Tê từ đó, rồi mỗi khi đi chợ Xóm Mới tôi đều tìm hàng chuối xe đẩy của chị Tê để mua chuối ủng hộ chị cũng như anh Tê đã uống cà phê ủng hộ hàng tôi suốt mười mấy năm qua.

Hình ảnh chị Tê đội chiếc nón lá, mặc cái áo dài tay khoác ngoài để tránh nắng và gió bụi, bụng chị mang thai mấy tháng đã to lè mề đẩy xe chuối vòng vòng khắp mấy con đường quanh chợ Xóm Mới luôn làm tôi lao xao trong lòng chút cảm thương dù tôi cũng có nỗi chật vật của riêng mình.

Như một chiếc lò so bật dậy, tôi vội vàng chạy ra thùng đá lấy miếng thịt treo vào tay lái xe đạp và đạp hồi hả đuổi theo anh Tê sau khi đã nhờ bà hàng xóm trông hộ cửa hàng.

Tưởng anh đã đi khá xa nào ngờ tôi vẫn thấy anh Tê đang còng lưng đạp xe phía trước, tôi lao nhanh đến bên anh và chặn đầu xe, cả hai cùng dừng xe đạp lại.

- Sao anh Tê đi chậm thế? Chắc thua cờ không còn sức đạp xe về nhà hả?

- Thắng thua là thường tình, chẳng qua là xe đạp tôi này giờ bị tuột xích mấy lần nên ì ạch mãi...

Tôi nhìn chiếc xích xe đạp của anh, nó chùng xuống như cái võng lỏng lẻo hèn gì không tuột xích mấy lần và hai cái vỏ xe của anh đã cũ mòn như con người anh.

Anh Tê đọc được ý nghĩ trong đầu tôi, anh giải thích:

- Hôm tôi thua cờ ông Vị phải bán đi cái vỏ xe, nhưng vài hôm sau tôi thắng lại, tiền vào nhà khó như gió vào nhà trống, có bao thứ cần tiêu thế là vẫn chưa thay được cái vỏ xe mới.

Tôi lấy miếng thịt từ tay lái xe tôi treo vào tay lái xe anh:

- Trả lại anh miếng thịt heo này.

Anh Tê ngạc nhiên:

- Ô hay, tôi đã bảo cô là tôi gán miếng thịt này cho ông Vị rồi mà. Miếng thịt đã thuộc về ông Vị.

- Bây giờ miếng thịt thuộc về tôi vì ông Vị đã bán cho tôi...

Không để anh hỏi han thêm tôi hạ giọng năn nỉ:

- Anh Tê, chiều nay tôi đã mua được mấy ký thịt của công nhân rồi nên không cần miếng thịt này nữa anh mang về cho chị làm món kho trứng ăn tết nhé...

Anh Tê cương quyết từ chối:

- Tôi cảm ơn lòng tốt của cô nhưng tôi biết cô bán từng ly cà phê đen, từng ly trà đá, từng miếng thuốc lá lẽ sao tôi có thể nhận không ký thịt của cô được.

Tôi năn nỉ tiếp:

- Đúng thế, nhưng tôi không nghèo thêm nếu không có miếng thịt này. Bao nhiêu năm anh là khách hàng cà phê quen thuộc của tôi coi như đây là món quà Tết tôi thưởng cho anh có được không?

- Không, cô có là giám đốc nhà máy của tôi đâu mà thưởng công cho tôi. Cô đừng... hoa mỹ thế.

Tôi cũng cương quyết:

- Vậy thì tôi biếu chị Tê và các cháu nhờ anh mang về giùm nếu không tôi nhất quyết không để anh ra về đâu.

Nhìn vẻ mặt và giọng nói cương quyết của tôi anh Tê hơi ngần ngừ, tôi bồi thêm:

- Anh yên chí đi miếng thịt này ông Vị bán cho tôi với giá rẻ, bây giờ tôi phải về bán hàng, chả lẽ đứng đây giằng co với anh mãi à...

Nói xong tôi quay đầu xe đạp lại và đi luôn một lèo, anh Tê không có chỗ mà kêu ca từ chối nữa.

*****

Năm 1991 gia đình tôi xuất cảnh sang Mỹ, tôi đã biệt tăm tin tức anh Tê.

Mỗi khi Xuân về Tết đến tôi đi chợ đứng bên quầy thịt dê hè hay lúc ngồi bên mâm cỗ thịt thà đầy đủ thỉnh thoảng tôi lại chạnh lòng nghĩ đến miếng thịt heo ngày Tết của anh Tê thời kỳ bao cấp sau 1975 khi xưa.

Nguyễn Thị Thanh Dương

Mồng Ba Em Gửi Nụ Môi

Anh ơi! Tuyết vẫn chưa ngừng
Mồng Ba ra phố, rưng rưng nhớ Nhà
Đi một vòng tìm nụ hoa
Hoa xuân không thấy, tuyết pha sợi buồn
Lộc nào hái được? Lạnh run!
Bỏ thư, em gửi nụ hôn rất bụi
Mai anh nhận được chắc vui
Đầu xuân thiếu én, Nụ Môi ngọt tình.
Á Nghi

LAM NHAM, LẢM NHẢM, LÀM NHÀM

(Trích tuyển tập sẽ xuất bản, do BẢO TRÂM trình bày:

BIỆM THI VÀ NÓI LÁI)

*

Ông “**nhà văn, nhà báo**”
Sao không yêu **Nhà mình?**
Bà “**nhà thơ**”, **nhà thỏ**
Mà đồng bào xem khinh?

Chính khách về **đổi lập**
Đề đập lối Tự Do
Mập mé điều toa rập
Lưới-nhốt-người giảng to.

Bọn tiến sĩ, kỹ sư
Bắc cầu vào hư vô
Về giúp Cộng xây dựng
Toàn nền móng tham ô

Mạnh ai người nấy tính
Dân khổ sao làm thính?
Miệng “**nhà to, nhà lớn**”
Xưng tụng hồ chí minh!

Tụ tập nhau cung kính,
Bắt tay Cộng linh đình,
Tán tụng nhau hậu hĩnh,
Làm ngơ chuyện dân tình.

Bàn tay đảng **đã nhám**
Còn bày **chuyện đã nhàm**
Cộng sản còn theo bám
Suốt đời vẫn lam nham!
Ý Nga *23.1.2017

"CÔNG TRÌNH" ĐỎ

Xây xong chưa kịp khánh thành
Đã hư, sụp đổ tan tành cả ra
Cầu cao, sang cả, xa hoa
Xúm nhau ‘ruốt rứt’, đảng toa rập rồi.
Ý Nga *24.1.2017

CHÌM TRONG TÔI TÂM

Thế này đảng dạy: “*Nợ vay!*”
Thế kia đảng bảo: “*Cứ say sưa vào!*”
Ngập chìm tâm tôi Marx-Mao
Nói chi lũ lụt! Mấy phao cứu Nhà?
Ý Nga *24.1.2017
*Karl Marx

CHIÊM!

Toàn tá, tướng biểu dương trò chiêm, cường
Phát đạt nhanh, đảng đâm “chảnh” lạ thường
Nhà cao tường, cổng kín, tượng phò trương
Khắp bốn hướng niêm rõ: phường cường chiêm!
Ý Nga *24.1.2017

ĐẢNG ĐÃ BÁN THÂN

Tư tưởng “mới” với lập trường “mở, cởi”
Mở hết rồi, cởi bỏ mời mọc chi?
Chân đã quỳ, giặc khinh bị cách ly
Bắt phải ký. Trao đi sao lấy lại?
Chưa từng thấy nhục này trong lịch sử!
Ý Nga *23.1.2017

LÁ MAI CHIỀU ĐÔNG

Nâng niu ngắt chiếc lá mai già
Như đếm thời gian đã vụt qua
Từng chiếc lá rơi hồn tan tác
Mong xuân về kết nụ đơm hoa!

Đời người như chiếc lá tả tơi
Chiều đông đơn lạnh cõi chơi vơi
Ngoài kia đời vẫn còn Xuân mới
Tiếc chi một kiếp lá đơn côi!

Này, lá mai ơi, già từ cành
Có buồn tiếc nhớ thuở tình xanh
Một thời hoa mộng xôn xao nắng
Lưu luyến gì không giắc mộng lạnh?

MÙA LÁ ĐỎ

Thương sao chiếc lá mai tàn tạ
Cuối đông buồn héo úa bơ vơ
Đi về đâu dòng đời muôn ngã rẽ
Lìa xa cảnh tình vụn vỡ thờ ơ...

Theo gió cuốn biết về đâu tình hồi
Lá xạc xào dưới gót chân ai
Đông sắp hết Xuân ngập tràn muôn lối
Trên cành cao cây mướt lộc xanh chồi.

Cánh Mai vàng sắc màu tươi rực rỡ
Hoa lá xinh hơn hờ đón mùa sang
Có phút giây nào thương mùa lá đỏ
Cho xuân về thắm nở cánh hoàng hoa?

Chiếc lá úa vật vờ nơi cõi vắng
Thương cho đời chỉ một giấc mơ qua
Thân xác tả tơi trong chiều đông giá
Cuộc sống muôn màu. Tiếp nối những mùa hoa!
Phạm Thị Minh-Hung

Tự Tình Xuân

*Vẫn mùa xuân mai vàng khoe sắc
Sao em còn quay quắc mù lòa
Chừng như hương còn đây kẻ lạ
Nồng nàn xuân nắng ấm thướt tha.*

*Vẫn mình em ngày ngày đếm lá
Bốn mùa rơi Xuân Hạ Thu Đông
Những cơn mưa Sài Gòn vội vã
Đến rồi tan tình ngỡ phôi pha.*

*Vẫn giọt buồn mưa xuân từ tạ
Biết chẳng anh phố cũ nhạt nhòa
Vẳng tiếng chim gọi mùa xuân tới
Chỉ sương mờ ngăn cách đôi ta.*

*Thôi thì xuân...dòng đời đôi ngã
Vẫn tình hồng tỏa sắc thêm hương
Cành đông đưa đào hoa chổi mộng
Xuân tự lòng, xuân thắm vô thường.
Ngọc Quyên*

CHUYỆN CON GÀ

(Từ bài viết “Năm Dậu Nói Chuyện Gà”
của giáo sư Phạm Đình Lân)

Năm hết tết đến cúng ông bà,

Chiếc lá cuối cùng sẽ rụng rơi
Cành cao mướt lộc, nụ vàng tươi
Tô điểm xuân đời muôn sắc thắm
Có ấm lòng lá úa tàn phai?
Phạm Thị Minh-Hung

THẾ!

Quạ Đen vẫn cười Phượng Hoàng*?
Thiên Đàng Đỏ vẫn làng nhàng hồ sâu.

*

Thế thất thủ: nhóm-thân-Tàu lúng túng,
Thế dùng đảng: nhóm-theo-Mỹ bung xung,
Thế nhùng nhằng: giữa, đối trọng, chung chung,
Thế đảo tầu: tập trung toàn tham nhũng.

Giữa Tàu, Mỹ: đảng đu dây quá vụng,
Cứ ù lý, chậm chạp đập Phượng hoàng,
Cứ nửa mùa, “chính khách” miệng oang oang
Xe tuốt xích, kéo Thiên Đàng tuốt dốc.

Ý Nga *19.1.2017

*Xe đập Phượng Hoàng của Tàu Cộng

“QUÂN ĐỘI NHÂN DÂN”?

Giặc sùng sỏ, Cộng tinh ranh
Dàn quân bố trận Nhà mình, sân sau
Ai đi đánh? Đánh ở đâu?
Định làm gì, đảng đã tâu trước rồi!

Rõ ràng cam phận bề tôi
Dàn quân những nhặng, lôi thôi tứ bề
Rước thù, cầu cạnh trở nghề
Chí mình con cháu? **Không!** Hề Chí Ngu!

Chí mình con cháu? **Không hề!** Chí Ngu!

Ý Nga *19.1.2017

* Nghịch chữ giữa các nghĩa khác nhau:

- Chí mình con cháu: con cháu của Hồ Chí Minh,
  - Chí mình: rất sáng suốt
  - Hề: vai giễu trong tuồng hát
- Không hề: chẳng bao giờ, chẳng từng, chẳng thể nào.

NUÔI ĐẢNG!

Quốc phòng: chẳng bảo vệ chi
Ngoại giao: cả đảng toàn đi ăn mày
Nuôi dân: buồn bã, đắng cay,
Lao nô, bán xác, đọa đày. Nuôi ai?

Trên mâm cỗ có món thịt gà,
Gà nấu canh măng hay canh miến,
Gà nấu thịt đông, gà rô ti.

Lai rai ba ngày Tết cũng gà,
Gà xé phay, gà nấu cà ri,
Gà rút xương hay chân gà hấp,
Thơm thơm có cánh gà chiên bơ.

Gà trên mâm cỗ người Việt Nam,
Tiệc tùng, giỗ tết hay cưới xin,
Vui buồn món gà đều có mặt,
Dù chón cao sang hay bình dân.

Gà đi vào đời sống chúng ta,
Gà mẹ cục tác ở sau hè,
Hối hả hùng đông gà báo thức,
Buồn nghe xao xác tiếng gà trưa.

Vợ dữ gà mái đá gà cồ,
Mèo mả gà đồng phường trắng hoa,
Chữ viết xấu trông như gà bới,
Chữ gà bới... bác sĩ viết toa.

Ông góa vợ gà trống nuôi con,
Đá gà cá độ máu đỏ đen,
Con gà cũng đa tình đống đánh,
“Gà móng đỏ” làm dáng làm duyên.

Mặt gà mái là người thù dai,
Gà mờ không phân biệt đúng sai.
Bệnh mắt quàng gà nhìn không rõ,
Tóc đuôi gà ai thương nhớ ai...

Lông gà nhiều màu sắc dễ thương,
Gà tre gà ác hay gà rừng,
Chiếc chổi lông gà dùng phủ bụi,
Gà ở bên ta như người thân.

Đi chợ các bà khéo đảm đang,
Mua gà trống thiên, mái tơ ngon,
Con gà nào đứng yên một chỗ,
Là gà rù, gà nuốt dây thun.

Tết nhất niêm vui khắp mọi nhà,
Đón rước mùa xuân về có hoa,
Thanh lịch bao nhiêu loài hoa đẹp,
Giản dị mà xinh hoa mào gà.

Có một năm con gà thật buồn,
Năm Ất Dậu chết đói tang thương,

Ý Nga *19.1.2017

KÝ GÌ VỚI GIẶC?

Đầu vào giấc đã tràn Nhà
Mở tung biên giới, đầu ra đi châu
Ký gì cũng rõ chừ hầu
“*Dạ thưa, bầm báo, muôn tâu...*” đỏ mồm.

Giặc “cho” tép tép. Câu tôm!
Tiền vô túi đảng. Dân? Ôm xích xiềng!
Phét sơn, chấp vá bạo quyền:
“*Tự do, dân chủ!*”? Tuyên truyền điếc tai!

Ý Nga *19.1.2017

AI?

Cứ ngỡ ngỡ toàn văn, thơ nịnh bợ
Cứ ngần ngừ những sáng tác “làm ngơ”
Cứ bợ bợ tâm cỡ... trôi lơ ò ò
Ai dưng sớ, hịch truyền mà cứu Nước?

Ý Nga *19.1.2017

TÌM MƯA

(Mưa và Em 2)

Tim mưa hay tìm em
Hoàng hôn buồn không nói
Một mình hồn chơi vơi
Tiếng hát ai ngâm ngùi...

Em đi xa đâu mắt
Chiều đông buồn mênh mang
Mây sầu cao chát ngất
Mưa gió vừa đi hoang.

Chờ mưa trong gió thoảng
Chờ em lối đi mòn
Con đường bao kỷ niệm
Lúc nào em đi ngang?

Dấu yêu ơi có nhớ
Chuyện tình như giấc mơ
Xin em đừng tiếc nuôi
Tình vàng son ngây thơ.

Phạm Thị Minh-Hung

Gà ơi hóa kiếp cho gà nhé,
Cầu mỗi năm gà no ấm thêm.
Nguyễn Thị Thanh Dương.
(Jan.15, 2017. Năm Đinh Dậu)

Bông Mồng Gà

Từ xa nàng đã thấy chàng đứng chờ ở một bóng râm mát mẽ giữa bụi mía lóng nâu cao cao quen thuộc ven bờ ruộng. Nàng đến gần và hỏi nhỏ:

- Anh đi họp ở Sài Gòn vui không nè?

Chàng trai trả lời tiu ngiu:

- Hông!

Nàng nghịch ngợm:

- Chu choa! Đi chơi cả tháng trời mà mang về còn có mỗi một cái “hông” cộc lốc vậy sao anh?

Chàng pha trò:

- Mang về đủ cả... hai hông chứ em!

- Đủ hai hông mà sao anh nghiêng nghiêng, chao chao vậy?

- Tại anh có cái này tặng em mà chưa muốn đưa ngay bây giờ

- Hông sao! Chút nữa anh đưa cũng được. Mà sao anh không vui?

- Đúng như dân mình nói đó em, tụi nó đổi tên Sài Gòn ra “thành Hồ” nên chỉ cần mưa mấy ngày là nơi nơi đều biến... thành... hồ, y như ngoài miền Trung mình luôn. Lụt lội khắp nơi. Chiếc xe đạp của dượng anh đâu phải là chiếc ghe mà có thể chèo đi đó, đi đây được. Suốt tháng cứ “đạp lụt” mà đi họp trên nước vì nhà anh em trong tổ chức của mình ai cũng ở khu nghèo cả. Bù lại, nhờ nước ngập dơ bẩn mà anh em hông sợ bị bọn công an rình mò, theo dõi vì những chỗ ngập lụt trong thành phố bọn cán bộ có lui tới làm gì. Chẳng ai đại chi mà làm từ thiện cho chúng ăn. Anh bị ướt cả quần áo mà đem theo có mấy bộ thôi, giặt không biết phơi đâu cho khô nên ban ngày không phải họp hành, anh tát nước và phụ với cô dượng dọn dẹp đồ đạc đưa lên chỗ khô ráo. Đến nổi trong xóm có đám tang mà quan tài cũng phải lội nước. Mấy đứa nhỏ vừa dò dẫm từng bước trong nước vừa khóc tèm nhem theo mẹ của chúng, trong khi cả nhà gào thét, than van vì bị đảng chiếm đất, chiếm nhà. Thấy mà thương! Á! Có thể nhóm anh em mình sẽ được đưa ra Đại Lộ hay Điện Bàn nhận công tác mới, đồng thời giúp đỡ đoàn thanh thiếu niên đầy nhiệt huyết đối phó với những tổ chức trá hình của bọn giặc Hán.

- Nghe mà tội nghiệp trẻ thơ quá! Ngoài đó em có nhiều bạn bè, mình sẽ dễ hoạt động hơn trong này. Anh đừng lo! Có lệnh sinh hoạt nhiều không anh?

- Nhiều lắm em! Mình sẽ họp anh em vào cuối tuần này, rồi em sẽ rõ những trách nhiệm mới. Anh kể tiếp chuyện lạ đường xa nè: đám tang của dân thì thê thảm vậy, trong khi đám ma nhà mấy tên cán bộ ở nơi cao ráo, sang trọng thì lại bày trò mướn mấy “Cái Bang **Léch, Ghê**” về nhảy khóa thân đó em.

- Răng lạ rứa? Chỗ cao ráo thì cần gì léch ghe? Mà **Léch Ghe** hay **Léch Ghê**? Khóc mướn chi mà kỳ? Răng không mặc áo tang mà lại khóa thân để nhảy?

- **Léch ghê!** Đó là cách mà gia đình anh đặt tiếng lóng cho những người đồng tính luyến ái vì không muốn lỡ lời ở chốn đông người rồi xúc phạm đến những người bầm sinh ra đã vậy. Léch là từ tiếng Anh: “Lesbian” có nghĩa là đồng tính nữ, còn Ghê: tiếng Anh là “Gay”: dành cho đồng tính nam.

- E m nghe nói còn có: ái nam, ái nữ, bóng lộ, bóng kín, pè đê, lưỡng tính nữa hả anh?

- Ồ! Lộn xộn lắm! Thời buổi này có những sinh viên “con ông cháu cha”, hay con nhà “đại gia”, sinh ra bình thường nhưng bày đặt đua đòi cho ra vẻ “ngầu” hoặc là để bán thân kiếm tiền nữa đó em. Ba anh nói: “**Bọn trưởng giả đồ học làm sang này chúng bày ra nhiều trò thật là quái dị để ăn chơi cho hết tiền đã bóc lột của dân mới vừa bụng chúng, còn bụng của dân thì chúng đem đi móc trống hết để bán nội tạng cho giặc Tàu!**” Giặc Tàu tràn lan khắp hang cùng, ngõ hẻm! Bây giờ không cần vô Chợ Lớn cũng thấy toàn

Tàu là Tàu! Mà thôi! Mình đừng nói chuyện hông vui nữa nghe em. Anh tặng em cái này nè! Chậu sứ này của anh em mình từ bên Ý mang về tặng chứ không phải của Tàu đâu nha.

Lúc này chàng mới lúi từ đằng sau lưng ra, trao cho nàng một túi quà to và một chậu bông mỏng gà màu đỏ nhung rực rỡ, được trồng trong một cái chậu bằng sành trắng tinh có vài nét vẽ bay bướm tên của hai người đan vào nhau rất tình tứ, chen trong lá là một cánh thiệp hồng hồng.

Nàng bẽn lẽn nhận quà rồi hỏi:

- Hoa đẹp quá! Sao hôm nay anh cho em màu đỏ mà không hoa vàng?

- Má nói quà Xuân màu đỏ mới hên!

- Chưa Tết mà! Rồi mỏng gà có hên hông nè?

- Anh hy vọng là sẽ gặp hên. **Năm Dậu tặng mỏng gà là đúng nghĩa đó!**

Anh thường tặng em hoa vạn thọ vì ông bà bên Nội của anh rất thích loại hoa này. Từ ngày ông và Ba của anh bị vô tù rồi bị đưa ra Bắc “học tập”, Bà và Má của anh ở nhà “tập” chịu khổ đủ thứ để “học” gồng gánh ra Bắc thăm nuôi hai người. Càng thăm, hai người phụ nữ càng thấy chồng con của mình khó sống nổi với chế độ mới, nói chi là trở về lo cho gia đình, nên sau đó họ phải vất vả “học” tự làm đủ thứ nghề để nuôi con và tiếp tế cho chồng, trong đó có nghề “tập” trồng hoa rồi gánh ra chợ bán. Gần 15 năm sau Ông và Ba mới được bọn chúng thả về, họ phụ trồng và đem bỏ mối hoa cho các tiệm nhiều hơn là bán lẻ. Mỗi lần Ông hay Ba hái hoa vạn thọ cúng Ông Bà bên Nội hay Má anh lựa mấy chậu bông mỏng gà đem về Phú Bông cúng bên Ngoại là mắt Ba anh u buồn thấy thương lắm em à! Ba nói: **“Đó là 2 loại hoa mà ông bà của ba má đã thích nhất”**. Từ ngày nghe Ba anh nói thế, anh cũng bắt đầu thấy thích hai loại hoa này hơn tất cả những loài hoa khác. Lúc nào Ba ra chọn hoa, anh cũng lựa một chậu bông vạn thọ đẹp nhất để dành cho em là vậy. Từ sau tháng Tư năm 75, trừ hoa mỏng gà ra, ông Nội và Ba của anh rất ghét màu đỏ. Hôm nay anh chọn hoa mỏng gà và khấn bà Ngoại phù hộ cho hai đứa mình, anh hy vọng...

Nàng ngậm ngùi:

- Ngoại chắc chắn sẽ phù hộ anh và em! Mà anh viết gì trong thư cho em nè?

Nàng lần mò toan mở thiệp ra xem thì chàng ập a, ập úng:

- Hay là... em để về nhà rồi hãy... đọc nghe

- Sao vậy? Hồng đọc ngay bây giờ được sao? Viết cho em sao hồng cho em đọc?

Chàng lại lúng túng, lúng ta:

- Vậy thì...nếu... muốn, em cứ... đọc đi! Anh... dòi xe đạp qua bên kia cho đỡ nắng ghen?

- Dạ!

Nhìn màu hồng bì thư, nàng chột nghĩ đến thiệp cưới nên cứ tần ngần: hôm nay sao chàng là lạ? Người Ta cũng biết mình rất ghét màu đỏ kia mà. Thư sao dày cộm mà không phải giấy pelure mềm mỏng như thường khi? Hôm nay gặp nhau sao lại đưa thư? Hay là Người Ta... lấy vợ? Thắc mắc vừa chỉ thoáng qua thôi mà tự nhiên tay nàng run run và nghi nghi, cuối cùng nàng quyết định: thôi, không thèm đọc làm chi, mình không muốn nhìn thấy tên Ai Đó thể vào vị trí tên mình bên cạnh tên của... Người Ta. Đúng là sắp cưới ai rồi! Hèn chi ngưng ngưng trao thiệp mà không cho đọc ở đây, lại còn lo... xe bị nắng. Mặc mớ chi không lo cho... người mà lo cho con ngựa sắt? Nàng nghe ghen ghen trong tim, mằn mằn trên môi nhưng vẫn cứ ngồi yên bất động, mặc cho nước mắt rơi rơi trên đóa hoa vô tội...

Lâu thật lâu chàng mới trở lại với nàng và ngại ngần ngồi xuống bên cạnh, ban đầu chàng chỉ dám liếc nàng len lén thôi, rồi chột hốt hoảng khi thấy những giọt nước rơi trên đóa mỏng gà. Chàng lo lắng và hỏi hột vô cùng nhưng không biết bắt đầu thế nào, tưởng như tận thế đến nơi với sự yên lặng đã kéo dài quá lâu của hai người. Mãi rồi sốt ruột quá nên chàng phải bắt đầu câu chuyện để chấm dứt một niềm... hy vọng:

- Mình không thể phải không em? Mấy hôm nay anh đã thấy... “họ”. Trong nhà xem ra... vui vẻ hẳn lên. Anh đã... chậm một bước để... nói với em điều mà anh... không dám nói từ lâu?

Nàng ngược nhìn chàng bằng ánh mắt lạnh lùng như tảng băng:

- Em đã đoán đúng mà! Hèn chi gần đây em thấy anh hơi... là lạ, nhất là hôm nay lại đưa cho em hoa đỏ này. Em không dám nhận hoa và thiệp hồng này đâu, cho em trả lại anh nghe.

Chàng đỡ chậu hoa và tấm thiệp, tâm trạng buồn bã rũ xuống như những lá mía úa vàng ở một góc ruộng đang chờ người đốn đi để thu hoạch những lóng mía mập tròn đã ngả màu đen sậm, nhưng chàng đặt chậu hoa trở lại trên tay nàng, rồi luồn xuống bên dưới chậu tấm thiệp:

- *Vậy thì em hãy giữ lại, xem như quà cưới anh tặng em đi. Anh chúc em hạnh phúc với... “họ”.*

Nàng giương đôi mắt tròn to đen láy nhìn chàng:

- *“Họ” nào vậy anh? Mà ai cưới hỏi? Sao lại chúc em? Phải chúc anh mới đúng chứ?*

- *Em lấy “họ” sao lại chúc anh?*

- *Lấy ai?*

- *Thì người ở Sài Gòn về mấy hôm nay đó. Anh thấy em ra vô cười tít cả mắt, suốt ngày cứ lảng xãng đi chợ và nấu ăn. Hôm kia anh còn thấy em với “họ” bắt cá trong ao rất tình tứ, rồi em xối nước cho “họ” rửa chân nữa kìa.*

- *A! Anh nói anh-của-em đó hả?*

- *Ừ! Của... em chứ hồng lễ của... anh?*

- *Dĩ nhiên là từ hồi sanh ra đến giờ em đã là em-của-anh rồi thì anh phải là anh-của-em chứ làm sao làm anh-của-anh được.*

- *Ừ! Người ta là của... nhau rồi, bây giờ mình mới biết, hồi nào tới giờ ai biết em chờ họ vì đã hứa hôn.*

- *Ai mà hứa hôn với ông anh ruột của mình chứ?*

- *Anh... anh... ruột sao?*

Chàng mừng hóm, lấp bắp hỏi lại. Nàng hờn giận:

- *Anh đúng là thông minh mà chậm hiểu! Vì tưởng... thế mà anh đã quyết định sao?*

- *Anh... không biết nữa.*

- *Không biết sao anh quyết định sớm vậy? Bộ anh thương... người ta lắm hở?*

- *Ừ! Anh... thương... lâu rồi*

- *Vậy thì em chúc anh hạnh phúc có gì sai?*

- *Biết là sẽ hạnh phúc sao em khóc?*

- *Anh hạnh phúc mà biểu em hồng khóc?*

- *Hôm nay em nói... gì mà lung tung quá?*

- *Chứ anh cũng nói... chi mà lộn xộn, hồng vui chút nào. Thôi mình về đi anh, từ nay anh... đừng... gặp em nữa nha.*

- *Tại sao về? Em chưa trả lời câu hỏi của anh trong thư mà*

- *Câu hỏi gì? Em không dự đám cưới của anh với... ai kia đâu mà hỏi?*

- *Đám cưới? Vậy là em chịu rồi sao? Chịu rồi sao lại khóc?*

- *Làm sao mà em chịu chứ? Anh vô duyên thật đó nghe.*

- *Sao em hông chịu? Tại nhà anh nghèo quá phải hông?*

- *Anh đang nói chi kỳ quá à! Không không rồi nghèo, giàu gì vô đây?*

- *Chứ sao em hông chịu?*

- *Chuyện của anh mắc mớ gì tới em mà chịu với hông chịu*

- *Chuyện của mình mà*

- *Của... mình?*

- *Chứ của ai vô đây?*

Lần này sự mừng rỡ vừa đôi ngời: đôi mắt đen tròn lại mở to thêm lần nữa và chột lóe sáng hơn, nàng lụp chụp mở tấm thiệp hồng ra xem, thiệp không hồng bên trong mà là một màu trắng nhả với nét bút chì đan thanh vẽ chân dung nàng bên trái, còn bên phải là một dòng chữ màu tím viết nắn nót bên trong trái tim, dòng chữ làm bao nhiêu nắng như đang hắt cả vào mặt nàng:

“Em ơi! Mình cưới nhau sau Tết nghe? Anh... thương... em!

Minh

9.1.2017”

Cười bẽn lẽn, nàng mắc cỡ, mân mê mãi cánh hoa đỏ trong khi chàng kiên nhẫn chờ đợi cả... thế kỷ mà chẳng thấy nàng ơi hơi chi. Đành chịu thua thêm lần nữa, chàng phá tan bầu không khí trước:

- Em nói chi đi?

- Em... tưởng đâu anh đưa em thiệp... cưới của... anh với... ai kia nên em đâu... thèm mở.

- Trời đất! Anh đâu có ai ngoài em ra. Em mới đúng là hiểu... quá nhanh và thông minh... hông đúng chỗ!

- Ai biểu tự nhiên anh không tặng hoa vàng nữa mà lại hoa... đỏ, rồi đi chơi với nhau mà đừng không lại đưa em cái thiệp... hông

- Tại anh... sợ quá, lần nào cũng không dám nói với em. Mới đi vắng có 4 tuần, về chưa kịp gặp lại em đã thấy... có người đẹp trai ở Sài Gòn lãng vãng bên em nên anh lo đến mất ăn, mất ngủ mấy hôm nay.

- Anh Hai của em ở Đà Nẵng về lần này là muốn gặp anh đó

- Gặp anh? Sao biết anh mà gặp?

- Tại em hay kể cho anh ấy nghe về anh lắm

- Em kể gì?

- Kể... anh hay tặng hoa vạn thọ cho em.

- Rồi ảnh nói sao?

- Ảnh cười quá chừng, đòi về: **“Xem mặt mũi “thên” (thằng) nhà quê ra làm răng? Ai đòi lại đi tặng cô em út của anh hoa vạn thọ bao giờ”**

- Em hông nói nhà anh có cả... một cánh đồng hoa vạn thọ sao?

- Em có nói chứ, bởi vậy ảnh mới nói anh nhà quê như người trong ruộng

- Thì đúng là trong... ruộng... mía nè!

Nàng bật cười, chàng cũng cười vang làm gió reo theo hai người. Từng cơn gió kéo đến lay mạnh, ào xào cả ruộng mía. Gió hất mái tóc nàng nghiêng về phía chấu mồng gà đỏ ửng, màu má nàng cũng ửng như màu hoa trông thật ngọt ngào, làm chàng nhớ đến một cánh mía lạ: dài thật dài, cong thật cong mà hai đứa đã rủ nhau đi xem ở nhà người nông dân hôm nào.

Chàng thì thầm:

- Đúng là ông bà Ngoại đã phù hộ cho em nhận lời anh.

- Em cảm ơn quà của anh nha! Tại thấy... bất thường nên em đã hiểu lầm anh, em xin lỗi.

- Anh xin lỗi mới phải, cứ tưởng ai ở Sài Gòn về hỏi cưới em.

Tranh nhau “xin” mãi mà chẳng có được “lỗi” nào, chàng âu yếm cạ nhẹ ngón tay lên gò má nàng rồi bất ngờ đặt lên môi nàng những ngọt ngào chất ngọt của... cả ruộng mía...

Gió càng lao xao vui nhộn hơn, mía càng lay động và những bông mồng gà càng rực đỏ trong nắng....

Á Nghi** 17.1.2017

*Ảnh: sưu tầm từ internet

Xuân Chín Bón Phước Lạc Thọ Vạn Toàn

*Kuân lại về đây với nước non
Chúc gia đình hạnh phúc vương tròn
Bạc tăng tuổi thọ như Bàn Tở
Phước đức cao dày tựa núi non
Lộc Phật ban cho tiền bạc đủ
Thọ Trời ân thưởng tuổi trăm tròn
Vạn đời Đời Đạo tâm an lạc
Toàn mãn cuộc đời bên cháu con*

Sương Lam

TỪ BUỔI XUÂN CÒN XANH NÉT MI

*Mùa xuân còn đến với tôi không?
Cái lạnh tàn đông se sắt lòng
Sao mắt vẫn sâu theo lá rớt
Hồn trôi hiu hắt bám cành thông.*

*Cánh thiệp đầu xuân ai nhắc nhở
Những lời chúc đẹp... nhẹ như thơ
Hương xuân thoang thoảng gây mùi nhớ
Sao trái tim khô mãi hững hờ.*

*Có phải quê người không có Xuân?
Hay lòng khô cạn xuân phai tàn
Hay người quên tặng mùa Xuân thăm
Cửa mở đêm ngày xuân chẳng thăm.*

*Trời đất bao la tình hạn hẹp
Cách gì người hiểu được lòng tôi
Lượng trời đôi lúc còn thương-ghét
Thì sá chi giọt nước mắt rơi.*

ĐÓN CHÀO XUÂN

*Ô kìa ta lại đón mừng Xuân
Diễm tuyết muôn hoa đến dự phần
Rực rỡ Đào, Mai thêm Đinh Dậu
Lá buồn úa rụng tiễn Bính Thân
Rời xa năm cũ vời thương nhớ
Hạnh ngộ Xuân này bạn thiết thân
Náo nức lòng người vui mở hội
Tưng bừng hoan hỉ đón chào Xuân...*

Phạm Thị Minh-Hưng

ĐÓN GÓT XUÂN

*Hoa lá tung bừng đón Chúa Xuân
Dịu dàng tha thướt bóng giai nhân*

*Xuân đến xuân đi đúng hẹn kỳ
Sao tình ở mãi dẫu phân ly
Xa người từ buổi trăng thề hẹn
Từ buổi Xuân còn xanh nét mi.*

*Đêm qua mưa đến mang theo tuyết
Gió lướt trên từng mảng cỏ khô
Những nụ hồng non mong nắng ấm
Chờ ai? Chân thơ thẩn bên hồ...*

Kiều Mộng Hà

Tung bừng gà gáy mừng Đinh Dậu

Tiền biệt lặng thầm khi Bính Thân

Năm cũ vời xa thương với nhớ

Xuân nay hạnh ngộ kết tình thân

Mai, Lan, Cúc, Trúc tươi Xuân mới

Lộng lẫy Hồng, Đào đón gót Xuân...

Phạm Thị Minh Hưng

Sống Lạc Hòa Với Nhau

Già rồi làm phiền con cháu chỉ dạy cách dùng điện toán nhiều cụ không muốn. Nếu có máy điện toán, các cụ chỉ cần biết viết email (điện thư) hỏi thăm tin tức con cháu, bạn bè và gửi hình ảnh cho nhau xem là được rồi, chứ các cụ đâu dám lạng quạng đi sưu tầm ở các “websites” khác, rủi gặp các ông “virus” chui vào máy thì lại khổ tâm thân già. Thôi thì các cụ ông cụ bà ra chợ lấy báo miễn phí về đọc cho an tâm và dễ dàng hơn.

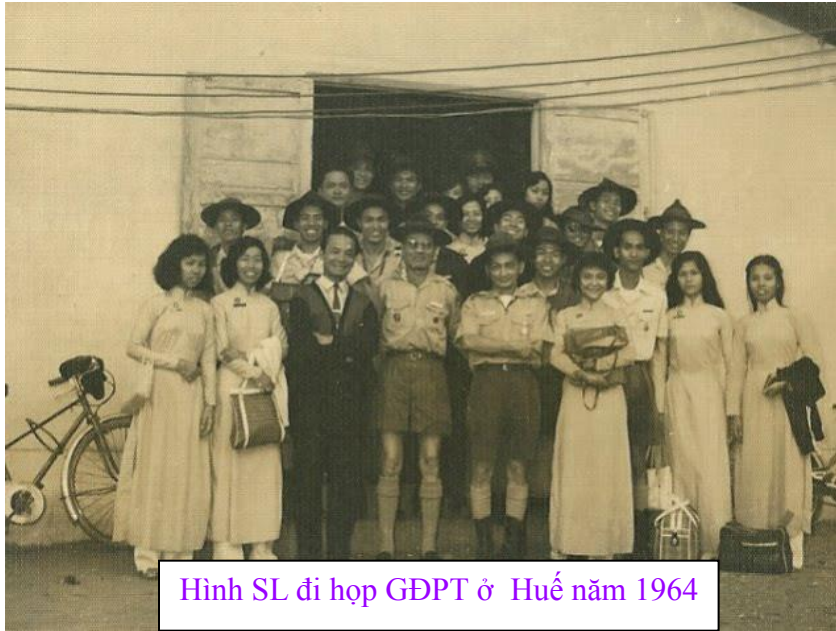

Thú thật, nhiều khi phải thức khuya đến 3-4 giờ sáng để sưu tầm tài liệu và viết bài cho mục MCTN này, người viết cũng thấy mệt lắm đấy chứ! Nhưng khi nhận được những lời khích lệ và nụ cười cảm mến mà quý độc giả dành cho người viết, tôi lại tiếp tục viết tiếp cho đến nay đã được 355 bài viết rồi. Tôi cũng tìm thấy được niềm vui trong ngày cho mình khi thấy tâm ý của mình đã được nhiều người cảm thông. Xin cảm ơn quý độc giả đã hết lòng thương mến người viết và đã giúp cho tôi làm được việc tốt. Như vậy chúng ta cùng cộng hưởng niềm vui

thiện lành này nhé.

Ngày xưa người viết đi sinh hoạt trong Gia Đình Phật Tử Chánh Minh có trụ sở ở chùa Giác Tâm gần ngã tư Phú Nhuận cho đến khi người viết theo “những cô áo đỏ sang nhà khác” năm 1966. Bút danh **Sương Lam** đã có từ khi người viết là một đoàn viên trong chúng Sen Vàng của Đoàn Thiếu Nữ Chánh Minh. Người viết yêu màu Lam, màu của khói hương thanh tịnh chốn thiền môn, màu trung hòa giữa màu trắng và màu đen rất thanh nhã, màu của không không sắc sắc vô vi thanh tịnh nên đã kết hợp tên **Sương** của cha mẹ đặt cho và màu Lam dịu dàng thanh nhã của nhà Phật để thành bút danh **Sương Lam** được ký dưới những bài viết của báo tường, bản tin GDPT ngày xưa. Một bút danh rất giản dị, rất bình thường, phải không Bạn? Smile!

Khi đi sinh hoạt GDPT, người viết đã được học hỏi rất nhiều các bài học Phật Pháp Căn Bản dành cho các đoàn sinh GDPT như Tam Quy Ngũ Giới, Bát Chánh Đạo Đạo, Luật Nhân Quả, ... Cho đến bây giờ người

Hình SL đi họp GDPT ở Huế năm 1964

viết vẫn còn nhớ những bài hát Phật Giáo Việt Nam, Trầm Hương Đốt, Sen Trắng, Dây Thân Ái,... ngày xưa.

Một trong những bài giảng Phật Pháp dành cho cấp Thiếu Niên, Thiếu Nữ phải học là Lục Hòa để cho các đoàn sinh học tập đối đãi hòa thuận với nhau. Hôm nay, người viết tìm được tài liệu này trên internet xin được đem về đây chia sẻ cùng bạn nhé.

LỤC HÒA

1. Định nghĩa lục hòa là gì?

Lục hòa là 6 phương pháp cư xử với nhau cho hòa hợp từ vật chất tới tinh thần, từ lời nói đến việc làm.

Hòa ở đây là với mục đích cao đẹp, lợi cho mình và người, chứ không phải thụ động,

nhu nhược, cũng không phải là một thủ đoạn để âm thầm giành thắng lợi về sau.

2. Lục hòa gồm có 6 phần, hãy kể ra?

1. Thân hòa cùng ở (Thân hòa đồng trú)
2. Lời nói cùng hòa hợp (Khẩu hòa vô tranh)
3. Ý hòa cùng vui (Ý hòa đồng duyệt)
4. Giới hòa cùng tu (Giới hòa đồng tu)
5. Hiểu biết cùng giải bày (Kiến hòa đồng giải)
6. Lợi ích cùng chia sẻ (Lợi hòa đồng quân)

3. Thân hòa cùng ở là như thế nào?

Nghĩa là cùng ở chung dưới một mái nhà, trường học, tu viện, hoặc cơ quan, tổ chức, đất nước, thế giới... thì phải sống hòa thuận, không lộn xộn, vô kỷ luật, không ức hiếp, hãm hại nhau. Ở tầm mức quốc gia, thế giới thì càng giữ sự đoàn kết, thương yêu, không gây chiến tranh, sát phạt.

4. Lời nói hòa hợp là như thế nào?

Là phải nói năng hòa nhã, dịu dàng, không gây gổ, gièm pha, chia rẽ.

Có người thân hòa mà khẩu không hòa, hơn thua nhau từng tiếng một, hoặc chia lìa, giết hại chỉ vì một vài lời nói bốc đồng.

5. Ý hòa cùng vui là như thế nào?

Là tâm ý phải hòa hợp vui vẻ khi chung sống với nhau. Ý có hòa thì thân và khẩu mới hòa, vì ý dẫn đầu, ý làm chủ. Nếu chỉ có vẻ ngoài hòa hợp mà ý bên trong lại ganh ghét, khó chịu, thì khi xung đột lên cao hết chịu đựng nổi cũng sẽ nổ tung.

Muốn tâm ý hòa hợp nên tu hạnh hỷ xả, không chấp chặt lỗi lầm của kẻ khác.

6. Giới hòa cùng tu là như thế nào?

Trong tổ chức, đoàn thể nào cũng có trật tự, kỷ luật. Trong đạo Phật cũng vậy, mỗi người tùy theo địa vị, cấp bậc tu hành của mình mà thọ giới và giữ giới nghiêm túc. Có giữ gìn giới luật thì mới hòa hợp để cùng nhau tu tập.

7. Hiểu biết cùng giải bày là thế nào?

Trong sự sống chung, mỗi người hiểu biết, khám phá được điều gì phải giải bày, chỉ bảo cho người khác cùng hiểu. Như vậy, cả đoàn thể mới cùng tiến bộ, không chênh lệch, và không nghi ngờ hoang mang. Sự ích kỷ giấu giếm kiến thức chẳng những gây bất hòa, chia rẽ mà còn kéo tập thể lùi lại, lạc hậu. Một con én không làm nên mùa xuân; muốn cả tập thể, cả xã hội vươn lên thì phải có sức mạnh và tri thức của nhiều người.

8. Lợi ích cùng chia sẻ là thế nào?

Về tài lợi, vật thực, đồ dùng phải phân chia cho công bằng, cùng nhau thọ dụng, không được chiếm làm của riêng hay giành phần nhiều về mình. Trong đời sống, chính vì tranh giành quyền lợi mà dẫn đến xung đột, chiến tranh. Nên hiểu rằng giàu sang phú quý như hạt sương trên cỏ, vô thường, giả tạm, thì nên chia sẻ cho nhau để cùng hạnh phúc.

(Nguồn: Trích trong website Rộng Mở Tâm Hồn)

Có lẽ nhờ ngày xưa người viết đã sinh hoạt trong đoàn thể GDPT giống như sinh hoạt trong đoàn Hướng Đạo nên ngày nay người viết thích sinh hoạt trong lãnh vực xã hội, thích hoạt động cộng đồng hay chẳng? Smile!

Mùa Đông năm nay người viết nhận được nhiều tin buồn bạn bè văn nghệ của Hội Người Việt Cao Niên Oregon đã ra đi khá nhiều như nhà thơ La Vĩnh Thái, nhà thơ Vương Nhân, nhà thơ Ngô Tuấn Kiệt. Một hữu duyên nào đó, tôi đọc được bài thơ hay của Thầy Thích Tánh Tuệ, viết thay cho một người đang cận tử vì bị ung thư, trong Blog Người Phương Nam, một người bạn văn nghệ đáng mến của người viết. Bài thơ nói lên lời hứa nếu được sống thêm lần nữa thì sẽ sống thật tốt hơn, sống khoan dung hòa hợp hơn và sống vui bình dị trong hiện tại hơn là tranh đua với đời. Cám ơn Tổ Kim đã chia sẻ một bài thơ hay và xin mời quý bạn cùng thưởng thức. Hy vọng rằng hương linh những người đã khuất cũng đã có những tâm tình như thế trước khi đi vào miền Tịnh Độ.

Nếu tôi được sống thêm lần nữa

Nếu tôi được sống thêm lần nữa
Sẽ về ngôi lẳng đọng giữa chiều quê
Bên sông nhỏ trôi qua làng tĩnh lặng
Soi bóng mình, nghe lúa hát ven đê.

Nếu tôi được sống thêm lần nữa
Với bạn hiền cùng dạo phố sau mưa,
Tìm một chỗ bên dòng đời vội vã
Ngắm chiều rơi... đồng vọng tiếng chuông chùa...

Nếu có thể xin thuyền đời trôi ngược
Chờ tôi về thăm lại buổi hoa niên.
Sống hiện tại thong dong không ràng buộc
Không "thả mỗi bắt bóng" để truân chuyên.

Giá như được sống thêm lần nữa
Sẽ mỉm cười chấp nhận nỗi đau riêng
Lung cúi xuống bên những đời bất hạnh
Mắt tình thương xin xóa dịu ưu phiền...

Nếu có thể, xin bắt đầu Sống lại
Thôi tháng ngày rồ dại... chuốt ăn năn
Dẫu biết kiếp nhân sinh là hữu hạn
Lòng tôi còn chan chứa tận nghìn năm!

Xin sự sống cho tôi lần cơ hội
Để tâm tình mở lối, biết khoan dung
Nhìn nhận thế không vội vàng kết tội
Hiểu và Thương mong trải đến vô cùng...

Như Nhiên Thích Tánh Tuệ
(Viết thay cho tâm trạng của một người đang cận tử bởi cancer)

Nam Mô A di Đà Phật

Xin cầu nguyện cho vị Phật tử không quen biết này thực hiện được ước vọng của mình.

Kính mời quý thân hữu thưởng thức youtube dưới đây cho vui cuối tuần:

Chữ Nhẫn trong thư pháp

Suong Lam Portland

<https://www.youtube.com/watch?v=PJIDZYcdJgY>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Suong Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN 355-ORTB 764-11217)

CHO NHUẬN NHUYỄN RA!

Duy Bút Ủ Nga

Đầu năm đã bắt đầu dĩ phải tiếp một người mang nặng đầu óc kỳ thị tôn giáo. Tưởng anh chủ nhà người Bắc thì hẳn nhiên chị chủ nhà cũng Bắc luôn nên hẳn tuyên bố vung vít con bọ xít:

-“Hà tiện như dân miền Trung và phung phí như dân miền Nam, tôi chả thích kết bạn”

Hà tiện không thích, phung phí không ưa? Hèn chi hẳn lừng khùng với lập trường chao đảo. Thật ngạc nhiên cho một tổ chức chính trị “tiếng tăm” từng ấy mà lại cử một “thuyết khách” hạng bét từng này đi mời người tham gia và kết nạp. Thảo nào mà tai tiếng vang lừng! Thế là chẳng những phải tiễn khách-không-mời, chủ nhà còn phải băng băng tuyết chạy theo trả lại món quà-không-nhận mà hẳn đã giá vờ để lại.

Thật là phiền! Tưởng người hiền mà sao ra lảm chuyện?

Không phải xúc tuyết, bỗng nhiên chạy ra ngoài, hình như bị lây 2 chữ “không thích” của Không-Thích-khách nên người viết cũng chê cái máy treadmill tro tro cứng ngắt hàng ngày và thay đồ ấm ra ngoài tập thể dục để thay đổi

không khí và ngắm cảnh đẹp của mùa đông Canada, không thôi mai này khi Việt Cộng và Việt gian chết hết, được trở về VN... sống lại, thì dễ gì còn cơ hội mà ngắm tuyết nữa! Ra đi từ năm 1979 đến giờ mà vẫn chưa được trở về, bởi một chế độ toàn là:

Ít tài, lắm tật: hại dân!

Ba lần, bảy lượt bắt nhân hại người

Làm gì cũng lộ “Đỏ tươi”

Nghèo nàn liêm sĩ, chín mười độc, thâm!

Năm mới, nhiều điều đã góp phần cộng thêm vào nỗi buồn xa xứ của thuyền nhân tôi, duy nhất có cái nhiệt kế Canada là hăng say hơn cả: cứ trừ từ 35 độ Celcius mà nhích dần “lên” đến... âm 28 độ như hôm nay. Cảm ơn đất trời: dù sao vẫn “ấm” hơn là cảnh trừ 43 độ C (-45.4 Fahrenheit) của hôm nào mới di cư sang:

phải đứng chờ xe điện trên đôi giày ống và trong chiếc áo dày-nhung-không-đủ-ấm của một người từng tỵ nạn 20 mùa đông bên đất Ý; áo và giày Ý tuy rất tốt trên thế giới nhưng chưa được... cấp bằng cho nhiệt độ quá

thấp của xứ "Cây Nước Đá" này nên dù đã "nhảy" đủ thứ điệu nhạc giạt... cả gân mà tay chân vẫn cứ hát bài Tê Tái. Không phải dân tỵ nạn bên châu Âu vừa khoe áo và giày Ý đâu nhé, chỉ khoe áo của xứ-ấm-hơn xứ châu Mỹ này thôi! Nói nghe cho... buồn thêm, chứ "người Canadian" này chẳng dám chê "người Ý" kia, hay là cái gì của VN cũng khen tốt nhất đâu! (nói người Ý, người Canadian, vì tuy đã nhập tịch Canada nhưng tôi vẫn còn giữ quốc tịch Ý. Quốc tịch của **cố quốc**, nơi sinh ra, thì bị cộng sản tước đi mất, ngược lại

phải mang làm chi tới 2 cái "quốc tịch tư bản" cho tốn giấy và tốn tem **trú quốc** mấy chục năm ròng thế không biết? Mà đã tốn sao không tốn luôn cho cả "tam tịch" thì có phải vui vẻ cả làng không? Song tịch, mà cái nùm ruột quê hương cần giữ gìn nhất thì bị Việt Cộng ... tịch mất trên giấy tờ. Buồn ơi!)

Ai đi chuyển bằng phương tiện công cộng bên này, những ngày phải đứng chờ xe lâu quá, thường đều đi chuyển qua lại không ngừng để giữ ấm cơ thể, và lại mùa đông xe bus cũng "trượt rầm rầm" để thi thố tài năng trên những con đường đóng băng trơn hơn mỡ, thắng một cái là xe biểu diễn quay 360 độ như múa "ballet", xâu theo cả chùm mấy chục chiếc nối đuôi bị va oan.

Riêng người tỵ nạn này thì càng lạnh càng "nhảy" theo nguyên tắc sinh tồn đã học thuộc lòng, do quý trường Hướng Đạo Canada dạy cách đưa trẻ đi **cắm trại trên tuyết**:

"-Uống nước ấm trước khi ra ngoài.

*-Không được sinh hoạt ở thể **bất động** dưới nhiệt độ thấp!*

-Phải chạy nhảy, hò hét, ca hát cho... tan băng tuyết ra thì mới vui!)

Một phụ huynh từng chứng kiến nhiều lần những buổi sinh hoạt ngoài tuyết của các em Hướng Đạo Sinh trong đoàn chúng tôi, vẫn thường chọc quê

Akela (Bà Trưởng) hoài:

-Nhảy trên tuyết thì không ai dạy trẻ nhảy giỏi hơn trường Ý Nga được!

Trời mùa đông Calgary tuyết trắng cả đất trời, chỉ còn lại màu xanh duy nhất tô điểm cho cảnh vật là những chàng thông ngạo ngễ như thơ NGUYỄN CÔNG TRÚ:

"VỊNH CÂY THÔNG

Ngồi buồn mà trách ông xanh

Khi vui muốn khóc, buồn tênh lại cười

*Kiếp sau xin chớ làm người
Làm cây thông đứng giữa trời mà reo
Giữa trời vách đá cheo leo
Ai mà chịu rét thời trèo với thông”*

Ngạo nghề thế mà chàng thông nào cũng bị nàng tuyết đồng hóa hết cả!

Gì cũng trắng, nên muốn khoe tuyết, hướng đạo sinh tôi chọn khăn, nón & găng tay màu... cầu vòng cho thiên hạ ớn chơi, nhưng thiên hạ chưa kịp ớn thì tôi đã ớn... lạnh rồi, nào dám “trèo với thông” như lời thách đố. Có bao nhiêu vải vóc và len trong nhà tôi đem ra khoe hết như... Ninja, chỉ chừa lại đôi mắt để thấy đường mà đi với hy vọng hảo huyền: biết đâu may ra còn có người... “xem mắt” :)

Vậy mà đi được một lúc thì tuyết cũng phủ trắng cả hai hàng lông mi. Tóc ai bị bạc, nếu không soi gương thì chẳng thấy chi, chứ lông mi “bạc” thế này thì thấy đường đâu mà cầm gương soi, trước khi nhắm

chùng có người muốn... xem mắt hôm nay? Chẳng lẽ lại đem cái kính... lặn ra mà đeo nữa thì thiên hạ lé mắt hết còn gì! Hôm nào tôi phải đan một cái nón đủ màu, trùm từ đầu đến cổ, **nối ở giữa là một cặp kính lặn** mới được. Làm xong, đem đăng ký độc quyền với chính phủ Canada, để lỡ bọn Tàu Cộng có ăn cắp bản quyền thì Con Kiến còn vác chiếu mà đi kiện Củ Khoai và sản xuất làm... giàu, lấy tiền mua... sách quý đọc :) Hồi mới qua Ý, chưa đi dạy toán và chưa trở lại được với nghề kế toán, tôi cũng từng mưu sinh bằng nghề đan nhiều kiểu khăn, áo lạ cho các tiệm ngộ nghĩnh lắm, mà sao bây giờ mới nghĩ ra chiêu này nhỉ? :)

Đi chưa đủ một vòng, thiên hạ chưa thấy cầu vòng đâu mà tôi đã thấy đủ... bầy sắc vì run cầm cập. Xem ra ta về ta “tắm” ao ta vẫn ấm hơn là Ao Tuyết rồi!

Thôi thì về!

*

Về rồi sao?

Lò sưởi ấm thế mà sao vẫn thấy lạnh lẽo quá?

Thèm nghe tiếng Mẹ, nhưng gọi về Sài Gòn thì cháu bảo:

-Bà ngoại đang ngủ, thưa dì”

Gì chứ nghe Người-Bệnh-Nặng đang ngủ thì người-bệnh-nhẹ đi rón rén liền!

Rón rén nhưng có vắn ngay cái đồng-hồ-Réo (timer) đúng một tiếng để nhớ mà gọi lại, nếu không, cứ loay hoay làm nội tướng một lúc, bên kia sẽ vào khuya mất. Vẫn biết gần Tết, Mẹ già vừa bị cơn đột quy, tay chân chưa cử động được thì chỉ trắng đêm nằm thao thức nhớ thương, lo lắng cho con phương xa chứ có ngủ yên được gì, nhưng còn giấc ngủ của em út và cháu chắt sau một ngày lao động xã hội chủ nghĩa vất vả thì sao? Phải cần được tôn trọng để sáng mai chúng lại “Tiến lên toàn thắng ắt về ta” chứ! Tiến mãi hơn 40 năm rồi mà vẫn cứ thụt lùi đến chóng mặt!

Bao nhiêu việc phải làm mà chỉ có vồn vện 60 phút thì không thể lục nồi, lục chảo hay... lục-bát-thơ chi cả! Nhủ thầm, trời này mà chọn một đĩa nhạc dân ca Việt thật hay ngồi nghe và ngắm tuyết rơi để có được một khoảnh khắc theo nhạc:

Thong dong thanh thản về nguồn

Vô thường vô ngã, thả buông nhẹ nhàng

thì tuyết, nhưng ý nghĩ và tay chân không... ăn ý, tôi nhìn tuyết rơi mà cứ thờ thần ra vô, nhớ Má, nhớ các em, nhớ Nhà quá!

Nhớ ơi là nhớ! Nhưng:

Bên trong thực tướng soi lòng

Bên ngoài giả tướng xuôi dòng thế gian.

Nhìn lên bàn thờ, lại nhớ Ba và những người bạn thân quen của chúng tôi đã nằm xuống:

Hữu sinh, hữu diệt tuần hoàn
Gian truân cách mấy dây oan cũng rồi!
Thấp xong nén hương và ngọn nến dâng Phụ
Thân, ông bà, cô dì, em út và bạn hữu.v.v.... càng thấy
buồn hơn.

Đề vui... sầu, tôi đi tìm người-bạn-tri-kỹ-bất-tử
là cô nàng Internet. Vừa mở email ra là thấy các diễn đàn
phổ biến một bản nhạc hay mà không ai có thể thích
nghe nó hơn Ý Nga nhà này: **KHÔNG RIÊNG TÂY
NGUYỄN**, do Dân Chủ Ca phổ nhạc; trình bày: Ca,
Nhạc Sĩ NGUYỄN VĂN THANH.

Kính mời quý Độc Giả nghe nhạc trong phần link nhé.

<http://www.danchuca.org/128kbps/KhongRiengTayNguyen.mp3>

Tôi đã nghe xong bản nhạc hai lần; đủ đôi, đủ cặp rồi mà chẳng thấy niềm riêng vui đi nhớ nhưng chút nào, chỉ thấy sục sôi một nỗi niềm căm hận bọn bán Nước! Nghĩ mà thương cho đồng bào mình quá!

*

Loay hoay mãi vẫn chưa đến giờ được nghe tiếng Mẹ, ngón tay trở lại dạo loanh quanh internet, đọc thơ hay của những bậc thi bá, thi hào để học hỏi thêm cách gieo vần, thả ý trong thơ. Kìa là những bài triết thi ý nhị của những bậc chân tu muốn:

Tùy duyên chỉ ước độ đời,
Thiện tâm vẫn ước tùy thời độ sinh!
Nợ là bao nhiêu trang “web” của người Việt tỵ nạn.
Thật thú vị!

Bạn Thơ cứ thử dạo một vòng mà xem: thơ tình của những **tác giả mang lập trường Quốc Gia** có rất nhiều bài được chọn lọc đặc sắc, mang giá trị nghệ thuật cao; còn thơ đấu tranh tuy tìm hơi khó nhưng có nhiều bài rất lạ, lạ về cả tứ thơ lẫn hồn thơ: vừa có ý, vừa có tình, vừa biết cách dùng chữ luyến láy thật sâu sắc, ý và tứ quyện lẫn vào nhau từng đoạn làm mê mẩn cả hồn. Họ thật đã góp phần tích cực vào việc làm thăng hoa giá trị của sự bảo tồn văn hóa đất Mẹ qua thi ca. Nhất là **thơ, văn, nhạc, họa** của những người một thời từng cầm súng đánh giặc ác, nay âm thầm cầm bút đánh tiếp, những quân nhân QL VNCH:

Anh em huynh đệ chí binh
Vẫn trong thời “chiến”, đã “bình, hòa” chi!
Vẫn đau vận Nước lâm nguy
Ai vui khi thấy biên thù giặc vô?

Ghé “**luanhoan.net**” tôi tìm được vài bài thơ mà tôi rất thích. do Thi Sĩ Luân Hoán đã chọn đăng trên “**Vương Chiếu**” cách đây 5, 6 năm.

Thích vì những tác giả này viết nhiều về thơ tình và văn xuôi, mà những bài này lại không nằm trong những bài thơ nổi tiếng của họ. Họ là ai? Xin kính mời đọc 2 bài thơ đính kèm bên dưới nha.

*

A! Đồng hồ "Réo" đã... reo rồi kìa!
Thôi nhé!

Chưa “kính thưa” thì mau “kính chào” Quý Vị, vì có một cô con gái nhõng nhẽo muốn gọi về Sài Gòn hỏi thăm Mẹ trước Tết:

Mua gì Má sẽ nấu cơm?
Mà nghe hương Tết quyện rơm rạ rồi!
Cá đồng kho với ớt tươi?
Hay là đĩa gỏi rỏi bời ngò rau?

Kính chúc Quý Vị tân niên Đinh Dậu 2017: **sức khỏe dồi dào và không được bệnh nặng hay bệnh nhẹ gì cả!** Nhất là: nhà văn **Bảo Trâm**, Nhạc Sĩ **L.M.S.T.**, quý: **Thân Hữu, Họa Sĩ và Độc Giả**; quý **Văn Thi Hữu, Ca Nhạc Sĩ.v.v...** đã phổ nhạc, trình bày và giúp cho thơ văn của Ý Nga chấp thêm đôi cánh cao

bay bổng bằng cách GIỮ LỬA & CHUYỀN LỬA đi muôn phương. Lời chúc chân thành ấy, từ trái tim luôn hướng về đất Việt, cũng xin gửi đến **quý Độc Giả ở Quê Nhà**, nơi đang có:

Bao sư đoàn giặc lù lù
Nhà Tu lên tiếng, Nhà Tù rung rinh.

*

Thưa quý **Bạn Trẻ Quốc Nội:**
Ngoại xâm quyết chống! Không tha!
Thương ca cùng hát: Giữ Nhà Việt Nam!

Nhé các Bạn!

Ý Nga

Canada* Thứ tư, 11.1.2017

TÌNH XUÂN GỬI GIÓ MÂY

Mây trắng ơi bay về phía nao
Xin cho nhắn gởi chút xuân xao
Chút tình hư ảo bay theo gió
Về ngả trời Xuân có nắng dào.

Xin gởi Nàng Xuân chút ngát ngây
Cánh hoa hồng đỏ, má hây hây
Mảnh tình sao sáng, tình say đắm
Mộng chẳng vơi, tình ấm ấp đầy.

Xin gởi làn mây trắng bay cao
Trời xanh biêng biếc, chút hư hao
Và chút băng khuâng về nẻo ấy
Tình có là mơ, có khát khao?

Gởi nhé! Mây ơi chút ngọt ngào
Nương theo cánh gió nắng xuân dào
Ngan ngát hương thơm, tình vời vợi
Tình xuân nồng thắm, mộng xinh sao!

Phạm Thị Minh-Hung

CẦU KHỈ

(Bài này tặng một người bạn rất thân.)

Dây oan nghiệp t- người trao - tôi lỡ quẩn
Nên tận cùng là vết tím bầm tim
Lời gian dối, tôi ngỡ ngơ đón nhận
Nên bây giờ đau khổ đến triền miên.

Nên bây giờ đâu là nghiệp hay duyên
Thôi cũng đã ngậm trái sầu đắng chát
Thôi cũng đã nửa cuộc đời tan nát
Còn ngỗ nào chân trở bước....quay lui?

Người có vui? Khi tàn nhẫn đập vùi
Có thương xót cho đóa hoa héo úa!

Xuân Chờ Mong

Tân niên khai bút viết gì đây?
Nỗi nhớ niềm thương gánh nặng đầy
Quê cũ Mẹ già mòn mỏi đợi
Xứ người chiếc bóng hắt hieu gầy
Đông mang hơi lạnh chùng băng giá
Xuân đến nắng hồng đẹp ngát ngây
Viễn khách hoài mơ chiều khói tỏa
Nhìn trời, cánh én lẻ loi bay.

Đỗ Thị Minh Giang

NHỚ BẠN ĐỜI

Rú rít đàn chim hót trước sân,
Hôm nay là lễ những "Tình nhân".
Bạn bè xin chúc được còn mãi,
Bên nhau hạnh phúc với người thân.

Chợt nhớ năm xưa thưở mặn nồng,
Anh tặng cho em những đóa hồng
Cầm nhẹ tay em anh khẽ bảo,
Cùng nhau ta viếng khắp non sông.

Ôm nặng anh nằm bệnh viện xa
Em đến thăm anh buổi nắng tà,
Tâm sự muộn phiền anh nhỏ nhẹ,
Duyên tình đôi ngả em cùng ta.

Cách biệt âm dương chẳng sống già
Nếu có kiếp sau xin hẹn ước.
Anh sẽ bên em chung mái nhà,
Em và con trẻ nơi xa lạ.

Cần người dìu dắt lúc phong ba .
Em hiểu tình anh như biển rộng,
Thương vợ yêu con cả tấm lòng.

*Người thanh tú sao lòng như bạo chúa
Người trượng phu sao ích kỷ thấp hèn.*

*Phải chăng đời luôn đổi trắng thay đen
Nên tình cảm cũng lọc lừa gian lận
Bao nhiêu năm sống âm thầm... an phận
Hạnh phúc mong manh như tiếng thờ dài.*

*Cuộc đời buồn như ngày tháng thiên tai
Giời chịu đựng cũng có lần ngã quỵ
Hạnh phúc đó lắt lư như cầu khỉ
Người có nhìn, có biết, có thấy chưa???*

Kiều Mộng Hà

Anh mắt tình em như đã hết.

Còn nói làm chi nổi chỉ hồng,
Thôi nhé tình duyên như đã xong.
Thăm viếng đó đây cùng bạn hữu.
Sông dài biển rộng ấy tình nồng.

Ngọc Hạnh

Đi Thăm Viếng Florence, Ý Đại Lợi

Ngọc Hạnh

Du thuyền rời hải cảng Marseille lúc 5 giờ chiều khi mặt trời còn to, đỏ rực nơi chân trời, chưa chìm mất dưới biển xanh. Từ bến cảng có thể nhìn thấy đỉnh nhà thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp (Bonne Mère) xa xa. Khi tàu ra khơi nắng chiều phản chiếu lên muôn ngàn lượn sóng bạc nhấp nhô trên mặt biển trông rất đẹp mắt. Du khách đứng đầy trên boong tàu ngắm cảnh hoàng hôn. Biển xanh, mây trắng, ánh tà dương nhuộm hồng đám mây phương Tây. Nhiều người thu hình chiều tà trên biển vào máy ảnh từ lúc tàu kéo neo rời bến đến lúc ra khơi. Một chút buồn ngủ khi thấy những người làm việc bến cảng đưa tay vẫy vẫy chào con tàu. Tôi cũng chụp được vài tấm ảnh lúc hoàng hôn nhưng không rõ lắm vì máy nhỏ và không tốt. Tàu chạy suốt đêm đến bến cảng Livorno, Ý vào 7 giờ sáng hôm sau.

Bến cảng Livorno là một trong các thương cảng lớn, nhộn nhịp giàu có ở bờ biển Địa Trung Hải, là bến đậu nhiều du thuyền và thương thuyền. Từ bến cảng, khách có thể dùng xe shuttle bus vào trung tâm thành phố cũng không xa lắm. Ngoài ra có taxi, xe van, xe bus chở du khách đi thăm Tuscany, Florence, Pisa,... nổi tiếng nhiều di tích lịch sử trong vùng. Một ngày trước khi đến Livorno, thuyết trình viên có giới thiệu thắng cảnh địa phương và chiếu một số hình ảnh về tháp nghiêng Pisa, Florence, Tuscany. Ông cũng nhắc nhở du khách để phòng móc túi. Ở Ý, họ móc túi tài tình, khéo léo hơn ở Marseille. Nên đi từng nhóm, đừng đi lẻ tẻ một mình. Nếu đi trên via hè tránh đi sát con đường, nên đi phía trong gần các nhà phố hay giữa via hè, những chỗ đông người nên cẩn thận trông chừng các túi sách hay ví đựng giấy tờ hay tiền mặt của mình, tốt hơn không đeo đồng hồ, nữ trang mắc tiền, máy ảnh tốt cũng hấp dẫn kẻ gian. Thành phố này ngôn ngữ chính là Ý nhưng phần lớn nói tiếng Anh trôi chảy và họ dùng tiền Euro. Thường chúng tôi đổi tiền các quốc gia sẽ đi qua trên tàu, lúc hết tour đổi tiền thừa ra Mỹ kim. Lần này du thuyền không đổi tiền cho khách nên chúng tôi phải tự lên bờ đổi lấy. Du thuyền đậu bến cảng Livorno 7 giờ sáng đến 7 giờ chiều. Có 5 tours tất cả, giá từ \$179.99 đến 119.99 Mỹ kim. Nếu viếng cả Florence và Tháp nghiêng Pisa vé 179.99, khởi hành từ 7g 45. Viếng Tuscany vé 149.99 và chỉ đi xem một mình Tháp Nghiêng Pisa giá vé 119.99.

Một số chị em theo tour du thuyền. Có nhóm đi viếng cảnh tự túc hay lên xe bus con thoi ra thị trấn xem phố phường giấy lát rồi trở về nghỉ ngơi. Ai không lên bờ thì ở lại tàu dự các sinh hoạt khác như đọc sách, chơi cờ, xem chiếu phim, tắm ở các hồ bơi, học khiêu vũ hay đi vòng quanh khám phá con tàu. Những hôm khác

thức dậy là vội vàng lo dùng điem tâm sớm để lên bờ viếng thăm di tích lịch sử, đi du ngoạn nên chỉ biết phòng ăn, phòng tập thể dục, hồ bơi vài nơi mà thôi. Và lại một số chị em đã xem các địa phương kể trên một vài lần rồi.

Florence:

Thời Trung cổ Florence là thành phố phồn thịnh, trung tâm thương mại, kinh tế, tài chính, văn hóa, nghệ thuật. Nhiều di tích lịch sử, kiến trúc chắc chắn đẹp, còn tồn tại đến ngày nay. Mỗi năm có khoảng 13 triệu du khách viếng thăm Florence. Nơi thu hút khách nhiều nhất là nhà thờ Santa Maria del Fiore, viện Bảo tàng Nghệ Thuật, nhà rửa tội Baptistery of San Giovanni.

Thánh Đường Santa Maria Del Fiore: Xây từ thế kỷ thứ 13, khởi công năm 1296, hoàn thành công việc xây cất và trang trí năm 1436, được xem như biểu tượng cho Florence, lớn nhất trong các nhà thờ trong vùng, do kiến trúc sư Arnolfo di Cambio xây cất. Mái vòm nhà thờ đặc biệt nổi bật dễ trông thấy từ xa với nóc vòm sơn màu đỏ và cao hơn tất cả các kiến trúc khác. Theo bách khoa toàn thư, đỉnh vòm thánh đường Santa Maria Del Fiore cao và to hơn đỉnh vòm nhà thờ trên thế giới, có đường kính 45 mét, cao 91 mét. Phía ngoài nhà thờ làm bằng đá hoa cương. Cửa sổ làm bằng kính màu lớn vẽ lại các sinh hoạt và hình tượng các Thánh, Đức Mẹ, chúa Jesus theo trong thánh kinh Tân và Cựu Ước bởi các họa sĩ tên tuổi thời bấy giờ, rất khéo léo và tinh xảo. Cách kiến trúc trang trí khác với nhà thờ tại Hoa Kỳ. Tháp chuông hình vuông thấp hơn mái vòm chút ít. Du khách đến Florence viếng nhà thờ trầm trồ, thán phục khi thấy thánh đường xưa to rộng và tráng lệ, các hình vẽ trang trí tuyệt đẹp, màu sắc sáng sủa trên trần nhà, mái vòm... trong và ngoài nhà thờ. Nếu du khách là con chiên ngoan đạo thì ngoài sự chiêm ngưỡng thánh đường trang nghiêm rộng lớn cách kiến trúc, nghệ thuật điêu khắc, họ còn đến lễ, cầu xin với Đức Mẹ hay khẩn nguyện điều gì với lòng tin tuyệt đối, vô cùng. Theo tôi dù người lương hay giáo khi đến các thánh đường, nơi thờ phượng cũng cảm thấy bình an, lòng nhẹ nhàng, thanh thản vì khung cảnh an lành thoát tục. Về hiện từ trong ánh mắt, nét mặt các thánh, đức Mẹ... qua bàn tay khéo léo các họa sĩ, các điêu khắc gia làm cho mọi người cảm thấy ấm áp dễ chịu dù họ không phải con chiên, tín đồ công giáo...

Baptistry of San Giovanni: Nhà rửa tội hình bát giác nằm đối diện nhà thờ cũng rất đặc biệt và nổi tiếng với các cánh cửa to bằng đồng chạm khắc khéo léo hình thiên thần, các thánh... Ngoài nhà thờ Santa Maria del Fiore Florence có các nhà thờ khác cũng xây từ thế kỷ 14, thứ 15 nhưng nhỏ hơn.

Viện bảo tàng Nghệ Thuật: the Uffizi Gallery: Người hướng dẫn thường cho địa phương mình có nhiều cái tốt đẹp hạng nhất, nhiều thắng cảnh, di tích lịch sử nhất, nhiều thức ăn ngon nhất nhưng không biết lời ca tụng đó đúng được bao nhiêu. Hướng dẫn viên cho biết Viện Bảo Tàng Nghệ Thuật Florence xây từ thế kỷ 16, lưu trữ nhiều cổ vật, tác phẩm nghệ thuật hiếm quý nhất của các tác giả nổi tiếng trên thế giới từ thế kỷ thứ 13 đến thế kỷ thứ 18. Các tác phẩm của các danh họa, các điêu khắc gia,... được xếp đặt theo thứ tự thời gian hay tên tuổi tác giả thí dụ của Da Vinci, hay Botticelli, Michelangelo, Raphael,... được trưng bày riêng từng phòng.

Có nhân viên hướng dẫn và trả lời các câu hỏi. Tài liệu miễn phí trên các quầy ở phòng tiếp tân. Có thể thuê máy nghe thuyết minh với số tiền nhỏ, nên lựa chọn đúng ngôn ngữ của mình. Vào viện, khách choáng ngợp với sự tráng lệ, giàu có, quá đẹp. Các bức tranh, tượng cổ vô cùng khéo léo, từ nét mặt, cử chỉ, tà áo trưng bày trong phòng, trên tường hay trên bệ dọc theo lối đi, kiểu cách, giáng điệu nhưng thật tỉ mỉ, phần lớn không mặc quần áo, nam cũng như nữ. Ở Na Uy cũng có công viên toàn những tượng khỏa thân, cả trăm... Tôi không biết tại sao các nghệ sĩ thời xưa sáng tác phần lớn những bức tranh, các tượng điêu khắc tuyệt đẹp nhưng không mặc quần áo chi cả. Hỏi thì hướng dẫn viên cho biết quan niệm ngày xưa cho y phục có thể thay đổi theo gian năm tháng do khiếu thẩm mỹ con người qua từng thời kỳ, nhưng cơ thể muôn năm vẫn thế. Quý vị có đồng ý với lời giải thích trên hay không tùy ý. Lại có tranh nam nữ thân mật trong tư thế không nên trình bày nơi công cộng theo công dân giáo dục thế kỷ 21.

Viện có 2 tầng lầu và khoảng 40 phòng trình rất hấp dẫn, sang trọng, sáng sủa, các tác phẩm, họa phẩm, hình tượng điêu khắc quý giá các nghệ sĩ thời xa xưa... Thật là đáng tiền và thì giờ bỏ công đi xa viếng thăm. Trên tầng chót có bán nước giải khát và thức ăn nhẹ cho khách viếng thăm viện bảo tàng. Có thể mua vé trước bằng điện thoại tránh xếp hàng chờ đợi mất thì giờ lâu lắc.

Mua sắm:

Florence là nơi mua sắm tốt theo hướng dẫn viên, một thời nổi tiếng về thời trang y phục. Các tiệm bán quần áo, giày, ví,... đông khách, kẻ ra người vào bận rộn. Tiệm bán khăn trải bàn thêu tay và thêu máy khéo léo, áo thêu, áo đan trẻ con người lớn, tiệm bán các dụng cụ bằng pha lê, các món quà lưu niệm bằng sứ lạ mắt xinh đẹp,... Tất cả đều hấp dẫn nhưng nếu mua thì phải mang theo từ nước này đến nước kia suốt cuộc hành trình và giá cũng đắt.

Florence nổi tiếng sản xuất các vật dụng bằng da, quần áo, ví, thắt lưng, bìa sách bằng da, kiểu nọ kiểu kia cho nam giới, phụ nữ... Đẹp, bền nhưng giá tương đối mắc hơn ở Hoa Kỳ. Một số du khách mua linh kính thứ nọ thứ kia, tiện dụng lại đẹp để dùng và biếu bạn bè. Tuy mắc nhưng chắc gì có cơ hội trở lại viếng thăm chôn này. Tiệm bán vật dụng bằng

da rộng rãi. Hàng hóa bày trong tiệm và cả ngoài vỉa hè cho những món hàng bán hạ giá (on sale).

Hướng dẫn viên nhắc nhở mọi người lên xe để đi thăm tháp nghiêng Pisa. Trời trong, nắng vàng ấm áp khắp đó đây hứa hẹn buổi du ngoạn thú vị cho khách từ các quốc gia xa xôi trên thế giới đến thăm nước Ý.

Nguồn: Tài liệu, hình ảnh trên mạng lưới, sách viết về Italy của Rick Steve

Khai Bút Xuân 2017

Đầu Xuân khai bút, bút không khai (1)

Biết viết gì đây dạ mãi hoài
Mấy chữ ngu ngơ đầy khổ lụy
Dăm câu ngớ ngẩn nặng bi ai
Trái hận lia quê: cơn quốc biến
Gom buồn đến chốn: cảnh quê ai
Thôi ta gác bút chờ mai một
Nước Việt Xuân về bút lại khai! (2)

Nguyễn P. Thúy
Januarry 8, 2017

1. Khai thông
2. Xuân dân chủ, tự do, không CS

Thơ Họa

Lặng lẽ nhìn xem hoa mãn khai
Đêm nghe gió rét chợt u hoài
Xuân về vọng tưởng người xưa cũ
Tết đến mơ màng bóng dáng ai
Thuở ấy đôi mình nhiều luyện nhớ
Bây giờ hai ngã vẫn mong ai
Xuân về ủ rũ thương non nước
Bút mực giờ đây chẳng muốn khai!

Vi Vân

Thơ Họa

Chợt thấy Xuân về, tâm bút khai
Mừng Xuân sao dạ vẫn quan hoài
Trông hoa mãn trắng, bồi hồi dạ
Nhìn cánh mai vàng, vương vấn ai
Nhớ nước, đau lòng người viễn xứ
Thương quê, buồn tủi bước trần ai
Bao giờ Tổ quốc thanh bình nhỉ?
Giải tỏa hồn thơ, bút triển khai.

Tường Thúy

TUỔI HẠC

Mai vàng chưa nở, bút chưa khai
Tiếng quốc kêu đêm thêm nhớ hoài...
Đất khách xuân về mong đợi bạn
Quê người tết đến nhớ thương ai?
Ngày qua tháng lại bao hoài niệm
Năm đến xuân lai giỗ kỵ ai
Tuổi hạc khát khao cờ máu đổi
Tay run, tung bút rộ hoa khai!

Kiều Mộng Hà

Xuân Tang Thương

*Cây kim sợi chỉ cũng kê khai
Cán gỗ hung hăng kiểm soát hoài
Mắt nước, cha vào tù, ra Bắc
Nhà tan, mẹ tần tảo, Nam ai
Mong ngày cờ đỏ không còn hiện
Chờ lúc hoàng kỳ gặp lại ai
Thương quá quê hương bao kiếp nạn
Thanh bình chờ đón, bút hoa khai.*

PHONG-HOA-TUYẾT-NGUYỆT

PHONG

Lên ghềnh xuống thác, vượt ngàn khơi
Hiện diện nơi nơi... khắp đất trời
Áo mỏng phát phơ, chàng hẹn đến
Rèm song lay động, thiếp chờ người
Đêm khuya tiếng sáo vi vu trời
Rạng sáng lời chim trong treo hơi
Nhớ thuở ban đầu cùng hội ngộ
Phong-Hoa-Tuyết- Nguyệt chỉ chàng thôi.

HOA

Dấu nơi tắm tới... chốn bùn lầy
Vẫn nhơn như tươi, em ở đây
Nhờ gió đưa hương vào Tỉnh Điện
Theo trăng gửi dáng đến Lầu Tây
Mộng mơ dáng ngọc, hoàng y vũ
Hồi tưởng thanh mai, nét đẹp gầy
Bên góc thông già, đông lạnh giá
Bàng hoàng tỉnh mộng, mộng trong say.

TUYẾT

Hạt ngọc rơi rơi... trắng thúy hiên
Bức tranh thiên tạo, cảnh thiên nhiên
Nhìn kia, nét cọ phơ màu sắc
Ngắm kỹ, đường tơ rắc trắng viên
Lấp lánh kim cương tràng hạt chuỗi
Long lanh hổ phách tách trà thiền
Ngày đông cánh vật gầy xơ xác
Cún nhỏ ngồi bên tĩnh lặng yên.

NGUYỆT

Gang tắc gần nhau sao cách xa !!!
Hoàng hôn còn níu ánh dương tà
Lời thề tâm huyết cùng minh nguyệt
Câu hứa lòng son với bóng ngà
Định mệnh mở ra, tình sử mới
Duyên phận khép lại, chuyện đôi ta
Phong- hoa-tuyết-nguyệt hoài thương cảm
Ngày tháng hẳn thêm nổi xót xa.

KIỀU MỘNG HẢ

HOA

Trót đã sinh ra giữa vũng lầy
Luôn luôn rục rờ khắp nơi đây
Hương thơm tỏa ngát ngoài muôn dặm
Sắc thắm lan tràn đến cõi Tây
Ngọc Nữ nâng niu cảnh chớm nụ
Tiên Đồng ve vuốt nhánh thon gầy
Huy hoàng một thuở, còn đâu nữa
Cánh rụng... thu tàn, chợt tỉnh say!

TUYẾT

Lạnh lùng lá tả rớt ngoài hiên
Hương mắt nhìn xem rất tự nhiên
Sắc trắng giăng giăng đầy ngập lối
Màu lam điểm điểm nét cong viên
Pha lê sáng chói nơi tu viện
Bạch ngọc lung linh chốn cửa thiền
Loáng thoáng trong luồng hơi giá lạnh
Côn trùng trời mãi khúc bình yên.

NGUYỆT

Người đi... vẫn ngỡ mãi không xa!
Tiễn biệt chia tay giữa nắng tà
Ước cũ chứng tri, vàng nguyệt tỏ
Thề xưa mình giám, mảnh trăng ngà
Thiên Công vun đắp, tình đôi lứa
Tạo hóa chia rời, chuyện chúng ta
Tuyết-Nguyệt-Phong-Hoa, chừ mộng ảo
Tương phùng, hội ngộ hẳn còn xa!

VI VÂN

Thơ Hạ

PHONG-HOA-TUYẾT-NGUYỆT

PHONG

Nồi sóng căng buồm chốn biển khơi
Đưa mây bay bổng khắp vùng trời
Rung rinh cửa ngõ, đường chân bạn
Sào sạc cành khô, ngõ bước người
Tư Mã, tiếng đàn còn lắng đọng
Trương Chi, giọng hát vẫn dài hơi
Cổ nhân, người hỏi giờ đâu tá
Tuyết, Nguyệt, Phong, Hoa nhớ mãi thôi.

HOA

Chẳng vương tanh hôi bởi vũng lầy

Thơ Họa
PHONG-HOA-TUYẾT- NGUYỆT

PHONG

Sóng vỗ biển gào giữa chốn khơi
Thuyền trôi lướt sóng mấy phương trời
Khăn tơ buông xõa, tương tư bạn
Tóc liễu bay bay, vọng tưởng người
Ngày ngắm mây trôi, sầu nước nở
Đêm nhìn trăng lặn, sắp tàn hơi
Tâm tình vạn thuở còn ghi nhớ
Tuyết-Nguyệt-Phong-Hoa, cũng thế thôi.

Vẫn luôn tinh khiết ở nơi đây
Hương bay thoang thoang trên tòa Phật
Sắc tỏa rõ ràng cả hướng Tây
Phi Yến thướt tha tà áo mỏng
Hằng Nga lả lướt dáng mai gầy
Dấu yêu một đoá hoa hàm tiếu
Không uống sao lòng vẫn cứ say.

TUYẾT

Long lanh như ngọc trắng bên hiên
Ai khéo vẽ thành nét tự nhiên
Lóng lánh vườn cây, loang loáng sắc
Lung linh mái ngói, mỏng manh viên
Trên cành, bạch ngọc treo thành chuỗi
Ngoài ngõ kim cương rắc chốn thiền
Đông đến, thu tàn, bao biển đổi
Chỉ mong nguyện giữ được tâm yên.

NGUYỆT

Không duyên, chẳng nợ phải lìa xa
Lặng lẽ chia tay buổi xế tà
Nhớ lúc hẹn thề, trông bóng nguyệt
Thương lần giao ước, ngắm cung nga
Những mong duyên phận dành hai đĩa
Đâu biết cao xanh rẽ chúng ta
Xuân, Hạ, Thu, Đông đời mấy ngả
Nhìn quanh chỉ có bóng trắng xa.

TƯỜNG THÚY

MÂM CỔ ĐẦU NĂM

Em mời anh vào mâm cỗ đầu năm,
Một mâm cỗ đầy với mười hai món,
Em nấu buồn vui của mười hai tháng,
Nêm lại cuộc đời suốt một năm qua.

BIẾT HỎI AI ĐÂY?

Tờ lịch cuối cùng cũng rớt rời
Đông tàn tháng tận, đón xuân thôi
Quê người mới đó, xanh thành bạc
Đất khách bon ba...mây trắng trôi
Thế nước sa vào màu sao đỏ
Cuộc cờ ngã xấp, máu bưng sôi
Bao giờ!!! Chờ mãi mùa xuân chín
Biết hỏi ai đây? Cầu nguyện trời...

Kiều Mộng Hà

Jan 05-2017

TẶNG EM SỰ SỐNG CỦA ANH!

Chai RHUM được ủ gỗ sồi,
Cát chung từ mía, trong nồi à ghen*!
WHISKY từ: lúa mạch đen,
Mạch nha, ngũ cốc, bắp... quen bếp nường
Xin em giữ hộ giùm chàng
Mỗi ngày anh ghé, Đồi Đàng nhấp môi.

Món tháng mười hai vừa mới đi xa,
Nỗi buồn cuối năm vẫn còn ở lại,
Em nếm gia vị gió mùa xuân tới,
Anh nếm giùm em giây phút chạnh lòng.

Món tháng mười một ngây ngất thu-đông
Mùi nước hoa thơm nồng nàn quyến rũ
Của hoa hồng nhung, phong lan tình tự,
Anh nếm em trên áo một mùi hương.

Món tháng mười mùa thu thật dễ thương,
Những trái cây ngon đi cùng mùa lá,
Vườn lá rụng táo trên cành chín đỏ,
Anh nếm đi mùi hương táo hẹn hò.

Món tháng chín em chép một bài thơ,
Thay mùi vị của mùa hè nóng bỏng,
Em thả vào thơ chút tình lãng mạn,
Anh nếm đi những khoảnh khắc ngọt ngào.

Món tháng tám em hái cả trăng sao,
Gom ước mơ vào đêm rằm mở hội,
Trăng đã tàn, sao rơi vào đêm tối,
Anh nếm phôi phai ảo vọng hôm nào.

Món tháng bảy trời đất thấm mưa Ngâu,
Những khoảng cách đôi bờ chưa nối được,
Gia vị nhớ thương em cho nhiều lắm,
Anh nếm đi và anh nhớ thương đây.

Món tháng sáu mùa hè đang về đây,
Nắng rực rỡ như chưa từng rực rỡ,
Mùa hè ngọt quá không cần gia vị,
Anh nếm đi khao khát những tình hề.

Món tháng năm, tháng tư và tháng ba,
Có bao loài hoa cùng nhau đua nở,
Làm rạo rục gió nhẹ rung chuông gió,
Anh nếm đi tinh tri kỷ của lòng .

Món tháng giêng hai như chuyện hoang đường,
Mộng và đời còn làm mình ngỡ ngàng,
Năm hết tết đến cho mùa xuân thắm,
Mời anh cùng em nếm mùa xuân ngon.

Chúng ta khai vị món cỗ đầu năm,
Sau những bận nông chua cay năm cũ,
Mồng một tết nâng ly mừng nhau nhé,
Chúc nhau đời là giấc mộng đêm xuân.
Nguyễn Thị Thanh Dương.

*Rượu chè? Không! Chỉ... nhấp thôi!
Thơm môi, ngọt lưỡi, ấm trời mùa đông.
(Mùa hè không nhấp, quyết không!
Đôi ta rong ruổi biển, sông lòng vòng)*

*Trái cây nghiền nát nhọc công
Dry GIN*, COGNAC, ủ rông nhiều năm
Hẹn nhau nhấp chén đêm rằm
Mười hai rằm đủ, nâng cầm hôn em.*

*Hay là anh sẽ tặng thêm
GRAPPA của Ý? Mỗi đêm ghé nhà
Đàn em nghe bản tình ca
Thơm nho, bắp, mía, mạch nha... hài hòa.*

*VODKA sản xuất tại Nga
Em nghe tên sẽ tưởng Ma Hãi Hùng,*
Mấy mươi năm, Nước khổ cùng
Nên anh không chọn! Ai khùng dọa nhau?
Em à! Nhấp... nhấp chắc lâu
Hay là em đến làm... dâu nhà này?*

*Khoan khoan! Khoan hãy cau mày!
Đấu tranh vẫn đấu! Chỉ bày RƯỢU YÊU
Chiến binh ra trận quyết liều
Sá chi năm tháng tuổi chiều. Chớ lo!
RƯỢU TÌNH em chẳng nhận cho?
Thì anh uống hết! Rủi ro? Bất cần!
Năm chai nốc hết một lần
Xong đời! Chớ trách Thiện Nhân tỏ tình!*

*Đường trường chiến đấu một mình
Em đi ngược gió hòa bình khó ra
Thương dân, sao ghét Người Ta?
Cũng “dân” đấy nhé! Lính mà! Thương nhen?**

**-Sao không rượu ĐỂ quen quen?
Toàn tên lạ hoắc, sang hèn chẳng ham!
Rượu mình, dân vất vả làm
Không mua, sao bán? Việt Nam sao giàu?**

*-Rượu mình toàn thuốc trừ sâu
Đâu như ngày trước đâu đâu cũng lành
Một mai giặt sạch sành sanh
Mình về chung cất mới thành rượu ngon!
Á Nghi *5.1.2017*

*NGHEN, NHEN: nha. Cách nói của người miền Nam

*MA HẢI HÙNG: ám chỉ cộng sản Nga, thời Liên Xô

Jan. 05, 2017

Hương Mùa Xuân

Nồng ấm xuân tình đẹp tóc tơ
Dịu dàng mùi sáu ánh trắng mơ
Ngọc ngà tinh khiết quỳnh hoa nở
Huyền ảo khung trời say ý thơ.

Nắng hồng rực rỡ hoa tươi thắm
Tim tím trên cành trở mộc lan
Những búp đào tơ khoe áo mới
Mai vàng e ấp nét đài trang.

Vạn thọ, cúc vàng thoang thoang hương
Thủy tiên chờ đợi đóa hoa hường
Hoàng lan yêu điệu như cô gái
Hồn bổng mộng mơ lòng vấn vương.

Môi hồng xuân thắm lối vào yêu
Mùi tám đẹp xinh vóc mỹ miều
Anh hái lộc non thắm khấn nguyện
Trao em lưu luyến nhớ nhung nhiều.

Minh Giang

DÂN BIỂU, DÂN SAI?

Không làm, chẳng giúp được ai
Khoe chi “Dân Biểu”, dân sai suốt ngày?
Quanh năm chỉ thấy mùa may
Bắt dân phải cống, chân tay làm gì?

*

Không làm, chỉ thị: “Đua, thi!”
Kheo chi thành tích cúi quỳ, khom lưng?
Nghe khoe danh, ón quá chừng
Lãng xãng xào, nấu, hấp, chưng nhào mềm.

theo xã hội chủ nghĩa

*TÀI LIỆU ĐÃ ĐỌC:

“Tất cả Brandy đều phải trải qua 2 lần chưng cất (thuật ngữ chuyên ngành là “eaux-de-vie”: nước của sự sống), ám chỉ rượu Cognac sau khi chưng cất kép có màu trong suốt và độ cồn xấp xỉ 70.

Quá trình ủ rượu (lão hóa): rượu được ủ trong thùng gỗ sồi (oak) trong thời gian ít nhất là 2 năm. Gỗ sồi phải đạt tiêu chuẩn khi cây sồi được ít nhất 80 năm. Sau khi đốn xuống, cây sồi phải để 2,3 năm mới được sử dụng. Thùng gỗ sồi làm bằng gỗ 100%, tuyệt đối không được dùng keo hay hóa chất để kết dính hay hàn kín. Thùng gỗ cho phép oxy hóa nhẹ Brandy, Brandy ngấm màu gỗ sồi dần chuyển sang màu vàng óng của hổ phách và hấp thụ hương thảo mộc từ gỗ.
*“Dry Gin”: rượu ít ngọt, ít đường; được sử dụng là rượu nền trong pha chế.

CA SĨ NÀO HÁT, CÒN AI NGHE NHẠC?

Người ta giới thiệu một nàng
Trình bày ca khúc của chàng S.Y.
Nhưng ra “vũ khúc” sexy
Mấy mươi cô gái thoát y, thét, gầm.

Nhạc chi mà chỉ âm âm
Mấy cô xúm nhảy rầm rầm, khiêu dâm
Re, Sol thiếu vài. Ai ham?
Mi, La trời đánh, thánh dâm: Fa, Đồ (Do)
Fa, Đồ chẳng thấy... mặc đồ
Nói chi “vũ khúc” nuốt, vô lời hay.

*

Bài thơ phổ nhạc kém may:
“**Nắng vàng áo lụa, tóc mây mịn màng
Dáng em khoan, nhật, nhẹ nhàng
Hai tà áo khép dịu dàng đoan trang**”

*

Bộn bộn da thịt khoe khoang
Lóe trong tiết tấu lệ làng: Sòn (Sol), Si
Sòn Sòn* xấp xỉ ngày “đi”
Xem ca-vũ-khúc Ré (Re) Si: chết tươi!
Ý Nga
Calgary*6.1.2017

*Các chữ điệp vận nhưng đồng âm, khác nghĩa:
-Y >> Y của MẪU TỰ & Y của Y PHỤC
-Đồ, Sòn của NỐT NHẠC & đồ của QUẦN ÁO, sòn sòn của lứa tuổi CAO NIÊN

Năm Mới Chúc Nhau Gì Đây?

Ngày Giáng Sinh đã qua rồi và chúng ta đã bước vào năm mới 2017.

Người viết có tâm nguyện thành lập khu vườn Một Cõi Thiên Nhân là để những bạn bè thân hữu và ngay cả người viết, có nơi dừng chân dăm ba phút để có được những phút giây nghỉ ngơi sau những giây phút bon chen, phiền muộn, mệt mỏi vì những sinh hoạt bên ngoài xã hội hay trong gia đình. Vì thế, nơi đây không phải là nơi tranh luận chuyện lớn, chuyện nhỏ, tranh dành thắng thua có thể làm tổn thương tình cảm lẫn nhau. Xin quý thân hữu thông cảm cho người viết nhé. Smile!

Năm mới chúc ta thường chúc nhau

những gì nhỉ?

1- Thứ nhất là chúc sức khỏe.

Có lẽ ai cũng đồng ý là bất cứ ở tuổi nào, sức khỏe vẫn là điều đáng quý nhất vì dù có ôm bạc tỷ tiền triệu trong tay mà bệnh hoạn hoai thì có vui sướng gì đâu? Năm nay, Portland trở lạnh quá độ bất ngờ và đang là mùa dịch cúm nên vợ chồng người viết cũng bị “dính chấu” bệnh cúm này dù chúng tôi đã chích ngừa bệnh cúm hồi tháng 10 rồi.

Thế là chàng ở phòng bên này đắp mền mang vợ tùm lum mà vẫn than lạnh quá; nàng ở phòng bên kia ho từng cơn như “Đặc Kỳ ho gà”. Rồi cả hai phải đi bác sĩ khai bệnh lấy thuốc về uống, rồi phải xông hơi cho toát mồ hôi, rồi phải ăn cháo loãng xúp nóng cho dễ tiêu, rồi nhắc nhở nhau nhớ uống thuốc cho đúng giờ để mau chóng hết bệnh v.v... Hôm nay thì nét hoa vẫn còn tiêu tụy vì người viết vừa mới hết bệnh.

Thế mới biết khi bị bệnh, dù là bị cảm cúm bình thường, mới thấy lúc khỏe mạnh mới là đáng quý, huống chi là phải bị thương tật nặng nề, thật là tội nghiệp. Bởi thế bạn phải nhớ tuân theo lời khuyên bảo của bác sĩ, ráng tập thể dục thể thao hàng ngày, ăn uống dinh dưỡng cẩn thận. Bạn có bệnh thì phải đi bác sĩ điều trị đàng hoàng chứ đừng tin vào những lời hướng dẫn trị bệnh truyền bá tùm lum trên internet hay chỉ dẫn cho nhau rất nguy hiểm đấy nhé. Smile!

Chúc bạn năm mới sức khỏe dồi dào nhé! Bằng lòng chứ?

2- Thứ hai là xin chúc Bạn tinh thần luôn được an vui, cười nhiều bớt giận.

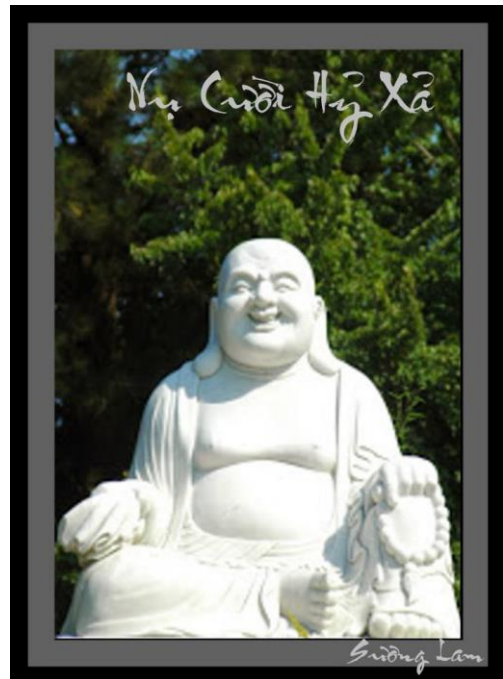
Ai cũng biết giá trị của nụ cười như thế nào rồi vì người xưa vẫn thường nói: “Một nụ cười như mười liều thuốc bổ”.

Người viết hình như có “máu tếu” trong người nên thường hay ưa cười. Tôi được bạn bè cõi thật cũng như cõi ảo tặng cho danh hiệu là “Sương Lam Si Mai” vì người viết thường hay viết chữ Smile trong các điện thư (email) gửi bạn và trong các bài viết của tôi.

Khi sinh hoạt trên Forum Phụ Nữ Việt, người viết đã giữ mục Cười Cho Vui Với Đời với 23 trang và đã được khoảng 46, 743 người ghé thăm mục này để cùng cười với tôi qua những mẩu chuyện vui vui mà tôi sưu tầm được đăng trong mục này. Cảm ơn ban điều hành Forum Phụ Nữ Việt đã cho phép người viết được dựng một túp lều nhỏ trong khu vườn Cười của Forum PNV nhé. Smile!

Mời bạn khi rảnh rỗi xin mời ghé qua “gia trang cười” của người viết qua link dưới đây để cười vui lên tí tí hầu quên đi những muộn phiền trong cuộc đời. Hy vọng thế.

http://forum.phunuviet.org/yaf_postst4215_Cuoi-cho-vui-voi-doi.aspx

và đây là 10 lý do để mỉm cười:

- Mỉm cười đẹp hơn cái nhú mày của chúng ta.
  - Mỉm cười làm chúng ta vui vẻ thêm.
  - Mỉm cười khiến ngày tháng chúng ta đã và sắp đi qua trở nên có ý nghĩa.
  - Mỉm cười giúp ích đối với việc kết bạn.
  - Mỉm cười biểu thị sự thân thiện, dễ gần.
  - Mỉm cười tạo nên một ấn tượng tốt cho người khác.
  - Mỉm cười với người khác, người khác cũng sẽ mỉm cười với bạn.
  - Nếu bạn mỉm cười thì bạn càng trở nên tự tin và thu hút hơn.
  - Nụ cười của bạn sẽ làm giảm bớt sự lo lắng của người khác.
  - Một nụ cười có thể giúp bạn có tình yêu đích thực.
- (nguồn: Sưu tầm trên internet)

Và đây 8 nguy hại lớn của tức giận:

Dân trí: Tức giận là triệu chứng thường gặp ở mỗi con người chúng ta, tuy nhiên thường xuyên tức giận sẽ gây ra nhiều nguy hại cho cơ thể

1. Tổn thương gan

Khi tức giận, cơ thể sẽ bài tiết ra một loại chất gọi là “catecholamine”, tác dụng với hệ thống thần kinh trung ương, làm cho đường huyết tăng cao, tăng cường acid béo phân giải, độc tố trong tế bào gan và huyết dịch cũng theo đó tăng lên.

Khuyến nghị: Khi tức giận nên uống cốc nước. Nước có thể thúc đẩy acid béo tự do trong cơ thể bài tiết ra ngoài, giảm bớt độc tố.

2. Viêm sắc tố

Khi tức giận, số lượng lớn huyết dịch chạy dồn về não bộ, vì vậy ô xy trong huyết dịch sẽ giảm bớt, độc tố tăng lên nhiều. Độc tố sẽ kích thích mao mạch, lỗ chân lông, gây ra các chứng viêm xung quanh lỗ chân lông với nhiều mức độ khác nhau, từ

đó xuất hiện các viêm sắc tố.

Khuyến nghị: khi gặp phải việc không vui, có thể hít thở sâu, hai tay giơ ngang để điều tiết trạng thái cơ thể, đưa độc tố đẩy ra ngoài.

3. Đẩy nhanh suy thoái tế bào não

Đại lượng huyết dịch chạy dồn về não cũng sẽ làm cho áp lực của huyết quản não tăng lên. Lúc này trong huyết dịch hàm chứa độc tố nhiều nhất, ô xy ít nhất, không khác gì một “vị thuốc độc” cho não.

Khuyến nghị: gặp phải việc không vui có thể hít thở sâu, hai tay giơ ngang để điều tiết trạng thái cơ thể, đưa độc tố đẩy ra ngoài.

4. Viêm loét dạ dày

Tức giận sẽ làm cho thần kinh giao cảm hưng phấn và trực tiếp tác dụng vào tim và trên huyết quản, làm cho lưu lượng máu trong dạ dày đường ruột giảm thấp, nhu động chậm, ăn uống kém, khi nghiêm trọng còn gây ra viêm loét dạ dày.

Khuyến nghị: Mỗi ngày mát-xa nhiều phần dạ dày, giảm nhẹ triệu chứng.

5-Thiếu oxy

Đại lượng huyết dịch chảy về đại não và phần mặt sẽ làm cho huyết dịch cung ứng cho tim giảm bớt từ đó dẫn đến cơ tim thiếu ô xy. Tim để đáp ứng nhu cầu cơ thể, chỉ có cách làm việc gấp lên nhiều lần, từ đó làm cho nhịp tim không đập nhịp nhàng.

Khuyến nghị: cố gắng luôn mỉm cười và nhớ lại những việc vui vẻ, có thể làm cho tim đập khôi phục lại nhịp, để huyết dịch lưu động đều đặn hơn.

6. Gây ra cường giáp

Tức giận làm cho hệ thống nội bài tiết rối loạn, làm tăng hormon tuyến giáp trạng bài tiết, thời gian lâu dài sẽ gây ra cường giáp.

Khuyến nghị: ngồi xuống thư giãn, nhắm mắt lại, hít thở sâu.

7. Tồn thương phổi

Khi tâm trạng tức giận, hô hấp sẽ vội vàng, thậm chí xuất hiện hiện tượng hoán đổi khí quá độ. Bao phổi không ngừng khuếch trương, không có thời gian thu co, tức là không có được thư giãn và nghỉ ngơi nên có, từ đó nguy hại đến sức khỏe của phổi.

Khuyến cáo: chuyên tâm, hít thở sâu và nhẹ nhàng thở ra 5 lần, làm cho bao phổi có được nghỉ ngơi.

8. Tồn hại hệ thống miễn dịch

Khi tức giận, đại não sẽ ra mệnh lệnh cho cơ thể chế tạo ra một loại chất cortisol do cholesterol chuyển hóa thành. Loại chất này nếu tích lũy trong cơ thể quá nhiều sẽ gây chướng ngại cho sự hoạt động của hệ thống miễn dịch, làm cho sức đề kháng cơ thể thấp đi.

Khuyến nghị: Hồi nhớ về những việc tốt của mình trong quá khứ, cố gắng hết sức để bình hòa tâm trạng.

Dương Hằng

Nguồn Theo xinhuanet

Thấy sợ chưa? Vậy là nên cười nhiều hay nên tức giận nhiều nhỉ?

Như vậy Năm Mới chúc Bạn Thân Tâm An Lạc Cười Nhiều Giận ít cũng tốt đấy. Smile!

3- Chúc Tài Lộc Dồi Dào

Khi bạn có sức khỏe và có tính tình vui vẻ, cười nhiều giận ít thì bạn có thể đi làm dài dài kiếm tiền dễ dàng, nếu chịu khó siêng năng làm việc làm ngày không đủ, tranh thủ làm đêm, làm thêm chủ nhật“. Đi làm kiểu này chắc chắn tài lộc sẽ vào tay bạn nhiều là cái chắc vì chủ hãng nào cũng thích nhân viên của mình có sức khỏe tốt và tính tình dễ thương vui vẻ, siêng năng, chăm chỉ làm việc hơn là nhân viên bị bệnh rề rề, cái mặt chù ụ khó ưa, thấy mặt là thấy phát mết luôn.

Như vậy chúc Bạn có tài lộc dồi dào chắc chắn bạn sẽ thích ngay. Smile!

4- Chúc có lòng thiện tâm thương người với tinh thần từ bi trí tuệ.

Người xưa cũng thường nói“ Có đức không sức mà ăn“. Những người có lòng thiện tâm biết thương người là tạo được cái nhân thiện lành trong hiện tại và sẽ được nhận lãnh quả tốt ngày sau. Chuyện gặt được quả tốt ngày sau trong tương lai chưa thấy, nhưng trong hiện tại, khi cứu giúp một người nào thì người cho cũng như người nhận đều cảm thấy vui trong lòng một ít! Thế đủ rồi!

Chúc Bạn có thiện tâm tốt là bạn chịu liền, phải không?

Tóm lại: Mục đích sống của con người là mưu tìm hạnh phúc và xin hãy nhớ hạnh phúc là những điều thật bình dị và ở gần ta.

Mỗi người viết xin chúc Bạn nhiều sức khỏe, tình thân an lạc, cười nhiều giận ít, có nhiều tài lộc, có nhiều thiện tâm giúp người và xin Bạn hãy nhớ năm điều để được hạnh phúc:

1. Lòng không sân hận.
2. Tâm không lo lắng.
3. Sống đơn sơ.
4. Cho nhiều hơn.

5. Đòi hỏi bớt đi.

(Nguồn: trích trong hotmit.com)

Happy New Year To All

Mời quý anh chị thưởng thức một Youtube vui cho vui về suốt năm mới nhé.

Xin click vào link dưới đây:

Where the Hell is Matt? 2012

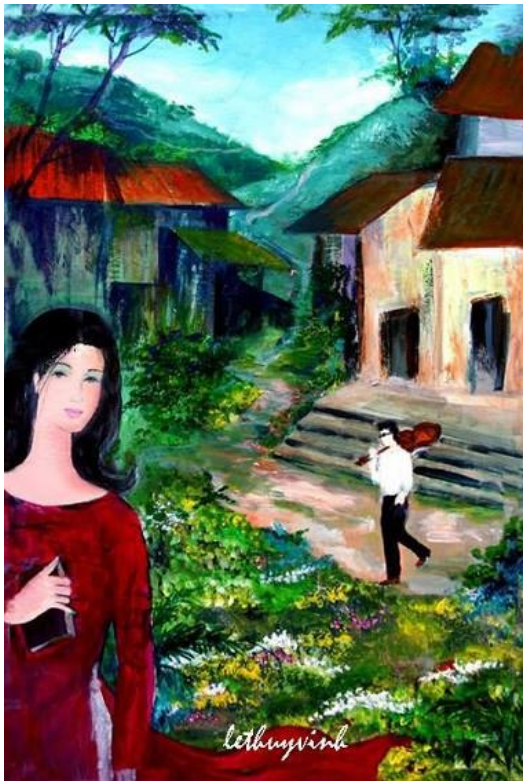
<https://www.youtube.com/watch?v=Pwe-pA6TaZk>

Xin chúc quý bạn có nhiều sức khỏe, thân tâm an lạc, sống vui từng ngày trong hiện tại với duyên nghiệp của mình nhé.

Người giữ vườn Một Cõi Thiên Nhân

Sương Lam

(Tài liệu và hình ảnh sưu tầm trên mạng lưới internet, qua điện thư bạn gửi-MCTN354-Ortb763-1417)

Ai Bỏ?

*Xe em hàng, anh già vờ cuộc bậ
Miệng trầm trồ từng góc phố ngây ngô
Đòi: “Cầu bỏ! Chia khổ với quý cô!”
Ai bỏ lịch mà nhi nhô thành tích?*

*Em đừng dẫn, ngại dèm pha lỗ lịch
Anh lãng xăng càng lo lãng thêm nè
Càng kỳ kèo, càng bẽn lẽn, e dè
Đang mạnh khỏe sao tim nghe lạ thể?*

Á Nghi

*3.1.2017

**Khoe THÀNH TÍCH
Mà Sao
Toàn THƯỜNG TÍCH?**

Tranh qua: vu cáo ngoa ngôn
Hàm hồ cãi lại: tự tôn lằng nhằng
Chỉ đường thiên hạ lằng nhằng
Xấu xa vẽ lối, lằng quăng lượn lờ.

Nào đâu mới học i, tờ
Mỗi người một mảnh bằng, trơ vách tường
Học gì nhầy nhựa lớp trường?
Ra đường bốc phét phổ phường hôi lây!

Học Trò tán gẫu giải khuây
Ai kêu xác láo xung Thầy làm chi
Diễn viên ngơ nghếch chửi thi
Vây quanh: khán-giả-dị-kỳ vỗ tay
Ai người tâm huyết? Buồn thay!
Bên trong đầy giặc, bên ngoài rẻ chia.
Ý Nga *2.1.2017

CẨM CỬA VIỆT GIAN

Em thẳng thắn, ghét những điều bất nhẫn
Anh thật thà, căm hận đảng gian tà
Thương dân lành, đau xót vận nước ta
Tâm ái quốc ai thương phường phản bội?
Ý Nga *2.1.2017

AI MUỐN RƯỚC?

Tạo kích bác, ông bắc cầu, dở thói
Gây bất hòa, bà xía xối điêu ngoa
Những Cặp Loa gói dối trá làm quà
Vô khả tín, ai tin thời rước họa!
Ý Nga *2.1.2017

Can Đảm

Cộng mệt mỗi trên đôi chân khắp khiêng
Chúng đã lùi, ta chẳng tiến được sao?
Phải mau mau vì đất nước, đồng bào
Cần táo bạo tạo Phong Trào Yêu Nước!
Ý Nga *2.1.2017

Cung Tơ Chiều

*Gió vào khung cửa bâng khuáng
Mơ man dòng tóc nghe xuân sắp về
Đong đưa cơn gió tí tê
Một mùa Tết nữa cơn mê lạc loài.*

*Tương tư nhà khúc ai hoài
Tơ chiều vương vấn bóng ai khuất ngàn
Nhớ người muôn dặm quan san
Biệt ly còn chút hương tàn phối pha.*

*Đàn còn dạo khúc tình ca
Đời con vương vấn dấu qua bao lần
Mùa xuân thay áo phù vân
Vẫn là nỗi nhớ lệ ngân cung trầm.*

*Chỉ còn lại phút ăn năn
Dấn thân vào chốn hồng trần phù hoa
Yêu thương cõi tạm ta bà
Bóng chiều u uất thiết tha nhớ người.
Ngọc Quyên*

TÂN NIÊN

HAI miền Nam, Bắc* tân niên
KHÔNG ai không muốn bạo quyền xuống
ngay!
MƯỜI Ngu lãnh đạo đêm ngày:
BẢY phần bán nước đọa đày dân ta,
ĐINH ninh còn lại chằng, ba?
DẬU sang đẹp hết! May ra thái bình!
Ý Nga *1.1.2017

NĂM MỚI

ĐINH ninh sẽ đến Thiện Lành
DẬU mang Chánh Định, chúng sanh an bình

HAI miền Nam-Bắc của mình
KHÔNG ai không Thức Tỉnh: hình mạo vui!

HƯƠNG HOA TÌNH

HAI nhà trai gái gặp nhau

KHÔNG ai không thích mâm trầu, cau, vôi

MƯỜI vui mừng trẻ đẹp đôi

BẢY bàn khách khứa mềm môi rượu mừng

ĐÌNH ninh, hí hửng quá chừng:

“DẬU sang hai họ thơm lừng Hoa Yêu!”

Á Nghi *1.1.2017

MƯỜI người mười Phúc êm xuôi

BẢY điều Giác Ngộ* người người lạc quan

Ý Nga *1.1.2017

***HÌNH MẠO**: dung mạo

***7 Yếu Tố Giác Ngộ**: Chánh Niệm, Trạch Pháp, Tinh Tấn, Hỷ, Thụ Thái, Định & Xả

***XIN ĐỌC THÊM TÀI LIỆU** ở

link: <http://phatphapchanthat.blogspot.ca/2011/07/bay-yeu-to-quan-trong-giup-giac-ngo.html>

“*Ngay Trong Kiếp Sống Đây*”, *Tác Giả*:

Sayadaw U Pandita, *Dịch Giả*: Khánh Hỷ)

NĂM MƠI EM ƯỚC GÌ?

Em muốn thấy sự sang trang lịch sử

Nhìn dân ta thay cờ đỏ, rũ sao.

Em muốn nghe câu “**Quyết chiến!**” thét gào

Lời hào khí thay tuyên truyền nhều nhão.

Ý Nga *1.1.2017